

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 847/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
Verordening (EG) nr. 848/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 119e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving	3
Verordening (EG) nr. 849/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van de maximaankoop prijs van boter voor de 72e inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2771/1999 bedoelde permanente inschrijving	5
Verordening (EG) nr. 850/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 291e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90	6
* Verordening (EG) nr. 851/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3444/90 houdende uitvoeringsbepalingen betreffende de toekenning van steun voor de particuliere opslag van varkensvlees	7
* Verordening (EG) nr. 852/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1445/95 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees	9
Verordening (EG) nr. 853/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige B volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1898/2002	11

Verordening (EG) nr. 854/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1896/2002	12
Verordening (EG) nr. 855/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1897/2002	13
Verordening (EG) nr. 856/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van de maximumsubsidie voor de verzending van langkorrelige B gedopte rijst naar het eiland Réunion, in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1895/2002	14
Verordening (EG) nr. 857/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 houdende opening van een inschrijving voor de toekenning van uitvoercertificaten van het A3-stelsel in de sector groenten en fruit (tomaten, sinaasappelen, citroenen en appels)	15
Verordening (EG) nr. 858/2003 van de Commissie van 16 mei 2003 inzake de stopzetting van de visserij op blauwe wijting door vaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat, uitgezonderd Denemarken en het Verenigd Koninkrijk	17
★ Richtlijn 2003/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 april 2003 houdende wijziging van Richtlijn 98/18/EG van de Raad inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen	18
★ Richtlijn 2003/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 april 2003 betreffende specifieke stabiliteitsvereisten voor ro-ro-passagiersschepen ⁽¹⁾	22
★ Richtlijn 2003/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2003 ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen in het vervoer	42

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2003/354/EG:

★ Beschikking van de Raad van 13 mei 2003 waarbij Duitsland wordt gemachtigd een maatregel toe te passen in afwijking van artikel 17 van Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting	47

Commissie

2003/355/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 9 april 2003 tot wijziging van Beschikking 2003/207/EG inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag (Zaak COMP/E-3/36.700 — Industriële en medische gassen) (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1180)	49

2003/356/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 16 mei 2003 houdende tweede wijziging van Beschikking 2003/289/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met aviaire influenza in België ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1688)	51

2003/357/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 16 mei 2003 houdende tweede wijziging van Beschikking 2003/290/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met aviaire influenza in Nederland ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1689)	53

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

2003/358/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met aviaire influenza in Duitsland** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1690) 55

2003/359/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 16 mei 2003 houdende vaststelling van voorschriften voor de preventie van aviaire influenza bij gevoelige vogels in dierentuinen in bepaalde lidstaten** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1691) 59

Mededeling — Aanbesteding voor de productie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* (zie bladzijde 63)

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 847/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	85,0
	096	49,6
	999	67,3
0707 00 05	052	103,2
	999	103,2
0709 90 70	052	91,2
	999	91,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,2
	204	41,2
	220	39,8
	388	53,5
	600	53,9
	624	75,2
	999	50,8
0805 50 10	400	53,4
	528	59,9
	999	56,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	204	46,5
	388	77,7
	400	98,4
	404	128,4
	508	81,0
	512	78,6
	524	67,5
	528	73,2
	720	106,7
	804	103,0
999	86,1	

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 848/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003

tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 119e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij openbare inschrijving verkopen de interventiebureaus bepaalde hoeveelheden boter die in hun bezit zijn, en kennen steun toe voor room, boter en boterconcentraat, een en ander overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop van boter tegen verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room, boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 635/2000 ⁽⁴⁾. In artikel 18 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, een minimumverkoop-prijs voor boter en een maximumbedrag van de steun voor room, boter en boterconcentraat worden vastge-

steld, die kunnen worden gedifferentieerd volgens de bestemming, het vetgehalte van de boter en de verwerkingsmethode, of wordt besloten aan de inschrijving geen gevolg te geven. De bedragen van de verwerkingszekerheden moeten dienovereenkomstig worden vastgesteld.

- (2) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 119e bijzondere inschrijving in het kader van de permanente openbare inschrijving zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 2571/97, worden de minimumverkoopprijzen, de maximumbedragen van de steun alsmede de bedragen van de verwerkingszekerheden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 350 van 20.12.1997, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 76 van 25.3.2000, blz. 9.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 mei 2003 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 119e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

(in EUR/100 kg)

Formule			A		B	
Verwerkingmethode			Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen	Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen
Minimumver- koop prijs	Boter $\geq$ 82 %	In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Verwerkingszekerheid		In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Maximumbe- drag van de steun	Boter $\geq$ 82 %		85	81	85	81
	Boter $<$ 82 %		83	79	—	79
	Boterconcentraat		105	101	105	101
	Room		—	—	36	34
Verwerkings- zekerheid	Boter		94	—	94	—
	Boterconcentraat		116	—	116	—
	Room		—	—	40	—

VERORDENING (EG) Nr. 849/2003 VAN DE COMMISSIE

van 16 mei 2003

tot vaststelling van de maximaankoopprijs van boter voor de 72e inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2771/1999 bedoelde permanente inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 13 van Verordening (EG) nr. 2771/1999 van de Commissie van 16 december 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad ten aanzien van de interventiemaatregelen op de markt voor boter en room⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 359/2003⁽⁴⁾, is bepaald dat, rekening houdende met de voor elke inschrijving ontvangen offertes, op basis van de geldende interventieprijs een maximaankoopprijs wordt vastgesteld of kan worden besloten geen gevolg te geven aan de inschrijving.

- (2) Met het oog op de ontvangen offertes dient de maximaankoopprijs op onderstaand bedrag te worden vastgesteld.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 72e inschrijving die wordt gehouden in het kader van Verordening (EG) nr. 2771/1999 en waarvan de termijn voor de indiening van de offertes op 13 mei 2003 is verstreken, wordt de maximaankoopprijs vastgesteld op 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 333 van 24.12.1999, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 53 van 28.2.2003, blz. 17.

VERORDENING (EG) Nr. 850/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003

tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 291e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 429/90 van de Commissie van 20 februari 1990 betreffende de toekenning, via openbare inschrijving, van steun voor boterconcentraat voor rechtstreekse consumptie in de Gemeenschap ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, houden de interventiebureaus een permanente verkoop bij inschrijving voor de toekenning van steun voor boterconcentraat. In artikel 6 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, voor boterconcentraat met een botervetgehalte van ten minste 96 % een maximumbedrag voor de steun wordt vastgesteld of wordt besloten om aan de inschrijving geen gevolg te geven. De bestemmingszekerheid moet dienovereenkomstig worden vastgesteld.

- (2) Het verdient aanbeveling met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen, het maximumbedrag van de steun op de hiernavolgende hoogte vast te stellen en dienovereenkomstig de bestemmingszekerheid te bepalen.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 291e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90 worden het maximumbedrag van de steun en de bestemmingszekerheid als volgt vastgesteld:

— maximumbedrag van de steun:	105 EUR/100 kg,
— bestemmingszekerheid:	116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 45 van 21.2.1990, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 16 van 21.1.1999, blz. 19.

**VERORDENING (EG) Nr. 851/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003**

**tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3444/90 houdende uitvoeringsbepalingen betreffende de
toekenning van steun voor de particuliere opslag van varkensvlees**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Artikel 1

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 2,

Verordening (EEG) nr. 3444/90 wordt als volgt gewijzigd:

Overwegende hetgeen volgt:

1. Aan artikel 7 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

(1) Bij artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3444/90 van de Commissie ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3533/93 ⁽⁴⁾ zijn de regels inzake de termijnen voor de indiening van de bewijsstukken voor de betaling van de steun vastgesteld, maar geen bepalingen voor gevallen waarin geen bewijsstukken worden ingediend. Het is derhalve dienstig passende bepalingen vast te stellen.

„3. Wanneer aan de in lid 1 bepaalde eisen niet is voldaan, wordt voor het betrokken contract geen steun uitgekeerd en wordt de zekerheid voor dit contract geheel verbeurd.”.

(2) Bij artikel 9, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3444/90 is voorzien in de mogelijkheid de opslagduur te verkorten indien producten onder contract worden uitgevoerd, ongeacht of voor de betrokken producten een uitvoerrestitutie geldt of niet. Wanneer voor de producten een uitvoerrestitutie is toegekend, wordt het bewijs van uitvoer geleverd aan de hand van de documenten die zijn opgesteld overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2003 ⁽⁶⁾. Om het toezicht op de verrichtingen te vereenvoudigen, dient voor de zonder restitutie uitgevoerde producten een soortgelijke procedure voor het leveren van de bewijzen te worden ingevoerd.

2. In artikel 9, lid 4, wordt de vierde alinea vervangen door:

„Voor de toepassing van dit lid wordt het bewijs van uitvoer geleverd overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 7 en 8 van Verordening (EG) nr. 800/1999 voor de producten waarvoor een restitutie is toegekend.

Voor de producten waarvoor geen restitutie is toegekend, wordt het bewijs van uitvoer, in de gevallen waarin is voorzien bij artikel 8 van Verordening (EG) nr. 800/1999, geleverd door de overlegging van het origineel van het controle-exemplaar T5, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 912 bis tot en met 912 quater en 912 sexies tot en met 912 octies van Verordening (EEG) nr. 2454/93. In vak 107 van dit document moet bij de opstelling ervan een van de volgende aanduidingen worden vermeld:

(3) Om het goede verloop te garanderen van de steunmaatregelen voor de particuliere opslag, die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2179/2002 van de Commissie van 6 december 2002 betreffende de bijzondere voorwaarden voor de toekenning van steun voor de particuliere opslag in de sector varkensvlees ⁽⁷⁾, is het dienstig de voorgestelde wijzigingen onmiddellijk toe te passen op de in het kader van voornoemde verordening gesloten contracten.

- Reglamento (CEE) n° 3444/90
- Forordning (EØF) nr. 3444/90
- Verordnung (EWG) Nr. 3444/90
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3444/90
- Regulation (EEC) No 3444/90
- Règlement (CEE) n° 3444/90
- Regolamento (CEE) n. 3444/90
- Verordening (EEG) nr. 3444/90
- Regulamento (CEE) n.º 3444/90
- Asetus (ETY) N:o 3444/90
- Förordning (EEG) nr 3444/90”.

Artikel 2

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor varkensvlees,

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing op alle nieuwe steun voor de particuliere opslag en op alle contracten die zijn gesloten op grond van Verordening (EG) nr. 2179/2002.

Het bepaalde in artikel 1, punt 2, geldt echter slechts voor uitvoer die plaatsvindt vanaf de inwerkingtreding van deze verordening.

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 156 van 29.6.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 333 van 30.11.1990, blz. 22.

⁽⁴⁾ PB L 321 van 23.12.1993, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11.

⁽⁶⁾ PB L 67 van 12.3.2003, blz. 3.

⁽⁷⁾ PB L 331 van 7.12.2002, blz. 11.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

**VERORDENING (EG) Nr. 852/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003**

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1445/95 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2345/2001 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 29, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 kan voor alle uitvoer uit de Gemeenschap van in artikel 1, lid 1, onder a) en b), van die verordening bedoelde producten een uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.
- (2) De onderhandelingen over het toestaan van aanvullende concessies die in het kader van de Europaovereenkomsten tussen de Europese Gemeenschap en de geassocieerde Midden- en Oost-Europese landen worden gevoerd, hebben met name tot doel de handel in producten die onder de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees vallen, vrij te maken.
- (3) In het kader van deze onderhandelingen is overeengekomen dat de producten van de sector rundvlees die onder bepaalde van deze overeenkomsten vallen en uit de Gemeenschap naar die landen worden uitgevoerd, slechts voor deze concessies in aanmerking komen als zij vergezeld gaan van een gewaarmerkte kopie van het uitvoercertificaat met de vermelding „Zonder restitutie”. In dit verband moet worden bepaald dat de lidstaten aan de belanghebbenden die hiertoe een aanvraag indienen, overeenkomstig vereenvoudigde voorschriften uitvoercertificaten moeten afgeven voor onder Verordening (EG) nr. 1254/1999 vallende producten waarvoor momenteel niet in een certificaat is voorzien en die naar de geassocieerde Midden- en Oost-Europese landen worden uitgevoerd.
- (4) Aangezien de bovenbedoelde certificaten slechts tot doel hebben aan te geven dat voor de uitgevoerde producten geen uitvoerrestitutie is betaald, is artikel 29, lid 1, vierde alinea, van Verordening (EG) nr. 1254/1999, waarin is bepaald dat de uitvoercertificaten slechts kunnen worden afgegeven als er een zekerheid wordt gesteld als garantie dat de uitvoer van de producten tijdens de geldigheidsduur van het certificaat zal plaatsvinden, niet op de afgifte van deze certificaten van toepassing. Voorts moet duidelijkheidshalve worden

gepreciseerd dat artikel 15, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie van 9 juni 2000 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 325/2003⁽⁴⁾, niet op deze certificaten van toepassing is.

- (5) Verordening (EG) nr. 1445/95 van de Commissie⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 118/2003⁽⁶⁾, moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In Verordening (EG) nr. 1445/95 wordt het volgende artikel 7 bis ingevoegd:

„Artikel 7 bis

1. Op verzoek van de belanghebbende geven de lidstaten onverwijld uitvoercertificaten af voor de producten van runderen van de GN-codes 0206 10 91, 0206 10 99, 0206 21 00, 0206 22 00, 0206 29 99, 0210 99 59 en ex 1502 00 90 die voor uitvoer naar de geassocieerde Midden- en Oost-Europese landen zijn bestemd.
2. De geldigheidsduur van deze certificaten bedraagt 60 dagen en in vak 20 wordt de vermelding „Zonder restitutie” aangebracht.
3. In afwijking van artikel 8, lid 3, moet in vak 16 van deze certificaten de uit acht cijfers bestaande GN-code worden ingevuld.
4. De artikelen 9 en 13 zijn niet van toepassing op in het kader van dit artikel afgegeven certificaten.
5. Artikel 15, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 is niet van toepassing op de in lid 1 bedoelde certificaten.”.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 315 van 1.12.2001, blz. 29.

⁽³⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 47 van 21.2.2003, blz. 21.

⁽⁵⁾ PB L 143 van 27.6.1995, blz. 35.

⁽⁶⁾ PB L 20 van 24.1.2003, blz. 3.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 853/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige B volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1898/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1898/2002 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opgesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegevoegd aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige B volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1898/2002 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 12 tot en met 15 mei 2003 ingediende offertes vastgesteld op 295,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 287 van 25.10.2002, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 854/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1896/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1896/2002 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegevoegd aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.
- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) Voor een evenwichtiger beheer van de hoeveelheden die worden uitgevoerd met restitutie, is het dienstig om voor de offertes die gelijk zijn aan de maximumrestitutie, een toewijzingscoëfficiënt vast te stellen.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1896/2002 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 12 tot en met 15 mei 2003 ingediende offertes vastgesteld op 153,00 EUR/t.

Artikel 2

Voor de offertes die gelijk zijn aan de maximumrestitutie, geldt een toewijzingscoëfficiënt van 75 %.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 287 van 25.10.2002, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 855/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1897/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1897/2002 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opgesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegevoegd aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.
- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) Voor een evenwichtiger beheer van de hoeveelheden die worden uitgevoerd met restitutie, is het dienstig om voor de offertes die gelijk zijn aan de maximumrestitutie, een toewijzingscoëfficiënt vast te stellen.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1897/2002 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 12 tot en met 15 mei 2003 ingediende offertes vastgesteld op 153,00 EUR/t.

Artikel 2

Voor de offertes die gelijk zijn aan de maximumrestitutie, geldt een toewijzingscoëfficiënt van 75 %.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 287 van 25.10.2002, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 856/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003

tot vaststelling van de maximumsubsidie voor de verzending van langkorrelige B gedopte rijst naar het eiland Réunion, in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1895/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2692/89 van de Commissie van 6 september 1989 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de verzending van rijst naar Réunion ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 9, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1895/2002 van de Commissie ⁽⁵⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de subsidie voor de verzending van rijst naar het eiland Réunion opengesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2692/89, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes, besluiten een maximumsubsidie vast te stellen.

(3) Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in de artikelen 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 2692/89 genoemde criteria. Er wordt toegevoegd aan iedere inschrijver wiens offerte gelijk is aan of lager is dan de maximumsubsidie.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van de offertes die van 12 tot en met 15 mei 2003 zijn ingediend in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1895/2002 bedoelde inschrijving wordt een maximumsubsidie van 302,00 EUR/t vastgesteld voor de verzending van langkorrelige B gedopte rijst van GN-code 1006 20 98 naar het eiland Réunion.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 261 van 7.9.1989, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 167 van 2.7.1999, blz. 19.

⁽⁵⁾ PB L 287 van 25.10.2002, blz. 3.

**VERORDENING (EG) Nr. 857/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003**

houdende opening van een inschrijving voor de toekenning van uitvoercertificaten van het A3-stelsel in de sector groenten en fruit (tomaten, sinaasappelen, citroenen en appels)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 47/2003 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 35, lid 3, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1176/2002 ⁽⁴⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen voor de uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit vastgesteld.
- (2) Op grond van artikel 35, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2200/96 kan, voorzover dit nodig is om een economisch significante uitvoer mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten gesloten in overeenstemming met artikel 300 van het Verdrag, een uitvoerrestitutie worden betaald voor de door de Gemeenschap uitgevoerde producten.
- (3) Overeenkomstig artikel 35, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 is het dienstig erop toe te zien dat de eerder door de restitutieregeling op gang gebrachte handelsstromen niet worden verstoord. Daarom, en wegens de seizoengebondenheid van de uitvoer van groenten en fruit, moeten contingenten per product worden vastgesteld, op basis van de landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties zoals vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 118/2003 ⁽⁶⁾. Deze hoeveelheden moeten worden verdeeld met inachtneming van de bederfelijkheid van de betrokken producten.
- (4) Krachtens artikel 35, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2200/96 wordt bij de vaststelling van de restituties rekening gehouden met de situatie en de verwachte ontwikkeling met betrekking tot de prijzen van groenten en fruit op de markt van de Gemeenschap en de beschikbare hoeveelheden enerzijds, en de prijzen in de internationale handel anderzijds. Voorts moeten ook de afzet- en vervoerskosten en het economische aspect van de beoogde uitvoer in aanmerking worden genomen.

- (5) Overeenkomstig artikel 35, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2200/96 wordt bij het bepalen van de marktprijzen van de Gemeenschap rekening gehouden met de prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst blijken te zijn.
- (6) Wegens de omstandigheden in de internationale handel of specifieke vereisten van bepaalde markten, kan het nodig zijn de restitutie voor een bepaald product te differentiëren naar gelang van de bestemming van dat product.
- (7) Voor tomaten, sinaasappelen, citroenen en appels van de kwaliteitsklassen Extra, I en II van de gemeenschappelijke handelsnormen kan de uitvoer economisch significant zijn.
- (8) Met het oog op een optimaal gebruik van de beschikbare middelen en gelet op de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap is het dienstig een inschrijving te houden, en het indicatieve restitutiebedrag en de verwachte hoeveelheden voor de betrokken periode vast te stellen.
- (9) Het Comité van beheer voor verse groenten en fruit heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een inschrijving geopend voor de toekenning van uitvoercertificaten van het A3-stelsel. In de bijlage worden de betrokken producten, de periode voor de indiening van de offertes, de indicatieve eenheidsbedragen van de restitutie en de verwachte hoeveelheden vastgesteld.
2. Certificaten die in het kader van de voedselhulp worden afgegeven, zoals bedoeld in artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽⁷⁾, worden niet afgeboekt op de in de bijlage bij deze verordening bedoelde hoeveelheden.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1961/2001 bedraagt de geldigheidsduur van de certificaten van het A3-stelsel twee maanden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 juni 2003.

⁽⁷⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 7 van 11.1.2003, blz. 64.

⁽³⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 69.

⁽⁵⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 20 van 24.1.2003, blz. 3.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij Verordening (EG) nr. 857/2003 van de Commissie houdende opening van een inschrijving voor de toekenning van uitvoercertificaten van het A3-stelsel in de sector groenten en fruit (tomaten, sinaasappelen, citroenen en appelen)

Periode voor de indiening van de offertes: van 3 tot en met 5 juni 2003

Productcode ⁽¹⁾	Bestemming ⁽²⁾	Indicatief restitutiebedrag (in EUR/ton netto)	Verwachte hoeveelheden (in ton)
0702 00 00 9100	F08	20	7 154
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	19	6 481
0805 50 10 9100	F00	14	6 958
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F09	9	2 923

⁽¹⁾ De codes van de producten zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

⁽²⁾ De codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 3846/87.

NB: De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

F00: Alle bestemmingen met uitzondering van Estland.

F03: Alle bestemmingen met uitzondering van Zwitserland en Estland.

F04: Hongkong, Singapore, Maleisië, Sri Lanka, Indonesië, Thailand, Taiwan, Papoea-Nieuw-Guinea, Laos, Cambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentinië, Mexico en Costa Rica.

F08: Alle bestemmingen met uitzondering van Slowakije, Letland, Litouwen, Bulgarije en Estland.

F09: De volgende bestemmingen:

- Noorwegen, IJsland, Groenland, Faeröer, Polen, Hongarije, Roemenië, Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Servië en Montenegro, Malta, Armenië, Azerbeidzjan, Wit-Rusland, Georgië, Kazachstan, Kirgizië, Moldavië, Rusland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Oezbekistan, Oekraïne, Saoedi-Arabië, Bahrein, Qatar, Oman, Verenigde Arabische Emiraten (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al-Qaiwayn, Ras al-Khaimah en Fujairah), Koeweit, Jemen, Syrië, Iran, Jordanië, Bolivia, Brazilië, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador en Colombia;
- landen en gebieden van Afrika, met uitzondering van Zuid-Afrika;
- bestemmingen in de zin van artikel 36 van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie (PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11).

VERORDENING (EG) Nr. 858/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2003

inzake de stopzetting van de visserij op blauwe wijting door vaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat, uitgezonderd Denemarken en het Verenigd Koninkrijk

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 van de Raad van 20 december 2002 tot vaststelling, voor 2003, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn⁽³⁾, zijn voor 2003 quota voor blauwe wijting vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden blauwe wijting die in de wateren van de ICES-zone Vb (wateren van de Faeröer)

zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren of in een lidstaat zijn geregistreerd, met uitzondering van Denemarken en het Verenigd Koninkrijk, hun quotum bereikt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden blauwe wijting die in de wateren van de ICES-zone Vb (wateren van de Faeröer), zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren of in een lidstaat zijn geregistreerd, met uitzondering van Denemarken en het Verenigd Koninkrijk, worden geacht het voor 2003 aan de lidstaten toegekende quotum te hebben bereikt.

De visserij op blauwe wijting in de wateren van ICES-zone Vb (wateren van de Faeröer), door vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren of in een lidstaat zijn geregistreerd, met uitzondering van Denemarken en het Verenigd Koninkrijk, alsmede het aan boord houden, het overladen en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie
Jörgen HOLMQUIST
Directeur-generaal Visserij

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 356 van 31.12.2002, blz. 12.

**RICHTLIJN 2003/24/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 14 april 2003**

**houdende wijziging van Richtlijn 98/18/EG van de Raad inzake veiligheidsvoorschriften en
-normen voor passagiersschepen**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 98/18/EG van de Raad van 17 maart 1998 inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen ⁽⁴⁾ voert een uniform niveau van veiligheid van mensenlevens en eigendommen in op nieuwe en bestaande passagiersschepen en hogesnelheidspassagiersvaartuigen die voor binnenlandse reizen worden gebruikt, en stelt procedures vast voor onderhandelingen op internationaal niveau over de harmonisatie van de regels voor passagiersschepen die voor internationale reizen worden gebruikt.
- (2) De definitie van zeegebieden is van cruciaal belang voor de bepaling van de toepasselijkheid van Richtlijn 98/18/EG op de verschillende klassen passagiersschepen. De richtlijn bevat een procedure voor de publicatie van lijsten van zeegebieden die moeilijk uitvoerbaar is gebleken. Derhalve dient er een functionele en heldere procedure te worden vastgesteld, die een doeltreffend toezicht op de uitvoering van de richtlijn mogelijk maakt.
- (3) Een geharmoniseerd veiligheidsniveau voor passagiersschepen in de gehele Gemeenschap vereist dat de vrijstelling voor Griekenland met betrekking tot het tijdschema voor de toepassing van de veiligheidseisen ongedaan wordt gemaakt.
- (4) Richtlijn 2003/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 april 2003 inzake specifieke stabiliteitseisen voor ro-ro-passagiersschepen ⁽⁵⁾ voert strengere stabiliteitseisen in voor ro-ro-passagiersschepen die worden gebruikt voor internationale diensten naar en vanuit havens in de Gemeenschap. Deze verscherpte maatregel moet ook gelden voor bepaalde categorieën schepen die

onder dezelfde zeecondities binnenlandse diensten verzorgen. Wanneer niet aan deze stabiliteitseisen wordt voldaan, moet dit een reden zijn om ro-ro-passagiersschepen na een bepaald aantal dienstjaren uit de vaart te nemen.

- (5) Omdat de constructie van sommige ro-ro passagiersschepen zal moeten worden aangepast om aan de specifieke stabiliteitsvereisten te kunnen voldoen, dient de invoering van die vereisten over een aantal jaren te worden gespreid om de betrokken tak van industrie voldoende tijd te geven; daarom moet voor bestaande schepen in een tijdschema voor de geleidelijke invoering worden voorzien. Dit tijdschema mag geen afbreuk doen aan de handhaving van de specifieke stabiliteitsvereisten in de zeegebieden die zijn opgenomen in de bijlagen bij het Verdrag van Stockholm.
- (6) Het is noodzakelijk op flexibele en snelle wijze rekening te houden met de wijzigingen in relevante internationale instrumenten, zoals de verdragen, protocollen, codes en resoluties van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO).
- (7) Krachtens Richtlijn 98/18/EG geldt de International Code for Safety of High Speed Craft, vervat in Resolutie MSC.36 (63) van 20 mei 1994 van het Comité voor maritieme veiligheid van de IMO, voor alle hogesnelheidsvaartuigen die voor binnenlandse diensten gebruikt worden. De IMO heeft nieuwe voorschriften voor hogesnelheidsvaartuigen aangenomen, de „International Code for Safety for High Speed Craft, 2000 (de 2000 HSC Code)”, die is vervat in Resolutie MSC.97 (73) van 5 december 2000 van het Comité voor maritieme veiligheid van de IMO en geldt voor alle hogesnelheidspassagiersvaartuigen die op of na 1 juli 2002 gebouwd zijn. Er moet gezorgd worden voor de mogelijkheid van flexibele aanpassing van Richtlijn 98/18/EG, zodat genoemde ontwikkelingen op internationaal niveau ook op voor binnenlandse diensten gebruikte hogesnelheidspassagiersvaartuigen kunnen worden toegepast.
- (8) Er moeten passende maatregelen genomen worden om personen met verminderde mobiliteit een veilige toegang te bieden tot passagiersschepen of hogesnelheidspassagiersvaartuigen tijdens binnenlandse diensten in de lidstaten.

⁽¹⁾ PB C 20 E van 28.1.2003, blz. 51.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 11 december 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 7 november 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 17 maart 2003.

⁽⁴⁾ PB L 144 van 15.5.1998, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/84/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 324 van 29.11.2002, blz. 53).

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 22 van dit Publicatieblad.

- (9) Derhalve dient Richtlijn 98/18/EG dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 98/18/EG wordt bij deze als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 2 worden de volgende punten toegevoegd:

„e bis) „ro-ro passagiersschip”: een schip dat meer dan twaalf passagiers vervoert en uitgerust is met ro-ro-laadruimten of speciale categorieën ruimten, zoals omschreven in voorschrift II-2/A/2 in bijlage I;”;

„h bis) „leeftijd”: de leeftijd van het schip uitgedrukt in jaren en gerekend vanaf de datum van oplevering;”;

„w) „personen met verminderde mobiliteit”: personen voor wie het gebruik van het openbaar vervoer bijzondere moeilijkheden meebrengt, met inbegrip van ouderen, gehandicapten, personen met zintuiglijke gebreken, rolstoelgebruikers, zwangere vrouwen, en personen die kleine kinderen begeleiden;”.

2. Artikel 4, lid 2 wordt vervangen door:

„2. Door iedere lidstaat:

a) wordt een lijst van de zeegebieden onder zijn jurisdictie opgesteld en, indien nodig, bijgewerkt, waarbij hij, aan de hand van de in lid 1 gegeven criteria voor de indeling in klassen, de vaargebieden aangeeft waarbinnen de scheepsklassen het gehele jaar door of, in voorkomend geval, gedurende een bepaalde periode van het jaar in de vaart zijn;

b) wordt de lijst gepubliceerd in een openbare databank die kan worden geraadpleegd op de internetsite van de bevoegde maritieme instantie;

c) wordt aan de Commissie de locatie meegegeeld van deze informatie en wanneer de lijst wordt gewijzigd.”.

3. De volgende artikelen worden toegevoegd:

„Artikel 6 bis

Eisen met betrekking tot de stabiliteit en het opleggen van ro-ro-passagiersschepen

1. Alle ro-ro-passagiersschepen van de klassen A, B en C, waarvan de kiel werd gelegd of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevond op of na 1 oktober 2004, voldoen aan de artikelen 6, 8 en 9 van Richtlijn 2003/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 april 2003 betreffende specifieke stabiliteitsvereisten voor ro-ro-passagiersschepen (*).

2. Alle ro-ro-passagiersschepen van de klassen A en B, waarvan de kiel werd gelegd of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevond vóór 1 oktober 2004, voldoen op 1 oktober 2010 aan de artikelen 6, 8 en 9 van Richtlijn 2003/25/EG, tenzij zij op die datum of op een latere datum waarop zij 30 jaar oud worden, maar in geen geval later dan 1 oktober 2015, worden opgelegd.

Artikel 6 ter

Veiligheidseisen ten behoeve van personen met verminderde mobiliteit

1. De lidstaten zorgen er voor dat passende maatregelen worden genomen, zo mogelijk op basis van de richtsnoeren in bijlage III, opdat personen met verminderde mobiliteit veilig toegang kunnen hebben tot alle passagiersschepen van de klassen A, B, C en D en alle voor openbaar vervoer gebruikte hogesnelheidspassagiersvaartuigen, waarvan de kiel werd gelegd of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevond op of na 1 oktober 2004.

2. Voor de toepassing van de richtsnoeren van bijlage III werken de lidstaten samen en plegen zij overleg met organisaties van personen met verminderde mobiliteit.

3. Bij de aanpassing van de passagiersschepen van de klassen A, B, C en D en de voor openbaar vervoer gebruikte hogesnelheidspassagiersvaartuigen, waarvan de kiel werd gelegd of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevond vóór 1 oktober 2004, passen de lidstaten de richtsnoeren van bijlage III toe, voorzover dat in economisch opzicht redelijk en uitvoerbaar is.

De lidstaten stellen een nationaal actieplan op voor de toepassing van de richtsnoeren op deze schepen en vaartuigen. Zij delen dat plan uiterlijk op 17 mei 2005 aan de Commissie mee.

4. De lidstaten brengen uiterlijk op 17 mei 2006 aan de Commissie verslag uit over de uitvoering van dit artikel met betrekking tot de in lid 1 bedoelde passagiersschepen, de in lid 3 bedoelde passagiersschepen die meer dan 400 passagiers mogen vervoeren, en alle hogesnelheidspassagiersvaartuigen.

(*) PB L 123 van 17.5.2003, blz. 22.”.

4. Er wordt een bijlage III aan de richtlijn toegevoegd.

Artikel 2

Punt g) van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 98/18/EG komt te vervallen met ingang van 1 januari 2005.

Artikel 3

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om op 17 november 2004 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hierna verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 14 april 2003.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

A. GIANNITSIS

BIJLAGE

„BIJLAGE III

RICHTSNOEREN VOOR VEILIGHEIDSEISEN VOOR PASSAGIERSSCHEPEN EN HOGESNELHEIDSPASSAGIERSVAARTUIGEN TEN BEHOEVE VAN PERSONEN MET VERMINDERDE MOBILITEIT

(zoals bedoeld in artikel 6 ter)

Bij de toepassing van de richtsnoeren in deze bijlage houden de lidstaten zich aan circulaire MSC/735 van 24 juni 1996 van de IMO, getiteld: „Recommendation on the design and operation of passenger ships to respond to elderly and disabled persons needs”.

1. Toegang tot het schip

Het schip moet zo zijn gebouwd en uitgerust dat iemand met verminderde mobiliteit zich gemakkelijk en veilig kan inschepen en ontschepen en van toegang tot de dekken is verzekerd hetzij zonder hulp hetzij door middel van loopbruggen of liften. Wegwijzers naar zo'n toegang moeten zijn aangebracht bij de andere toegangen tot het schip en op andere geschikte plaatsen overal op het schip.

2. Wegwijzers

De ten behoeve van de passagiers op een schip aangebrachte wegwijzers moeten voor personen met verminderde mobiliteit (waaronder personen met een zintuiglijke handicap) bereikbaar en gemakkelijk leesbaar zijn en geplaatst zijn op strategische punten.

3. Middelen om mededelingen te doen

De exploitant moet aan boord van het schip over de middelen beschikken om visueel en mondeling mededelingen te doen, bijvoorbeeld over vertragingen, wijzigingen van de dienstregeling en de dienstverlening aan boord, aan personen met uiteenlopende vormen van verminderde mobiliteit.

4. Alarm

Het alarmsysteem moet zo zijn ontworpen dat het toegankelijk is voor en waargenomen wordt door alle passagiers met verminderde mobiliteit waaronder personen met een zintuiglijke handicap en leermoeilijkheden.

5. Bijkomende eisen om de mobiliteit binnen het schip te verzekeren

Leuningen, gangen en gangpaden, deuropeningen en deuren moeten de verplaatsing van een persoon in een rolstoel gemakkelijk maken. Liften, autodekken, passagierslounges, accommodatieruimten en toiletten moeten zo zijn ingericht dat zij redelijkerwijs en relatief toegankelijk zijn voor personen met verminderde mobiliteit.”

RICHTLIJN 2003/25/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 14 april 2003
betreffende specifieke stabiliteitsvereisten voor ro-ro-passagiersschepen
(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid moeten verdere maatregelen worden genomen ter verbetering van de veiligheid van de passagiers in het zeevervoer.
- (2) De Gemeenschap wenst met alle geëigende middelen scheepsrampen met ro-ro-passagiersschepen en verlies van mensenlevens te voorkomen.
- (3) Het overlevingsvermogen van ro-ro-passagiersschepen na beschadiging door aanvaring, zoals bepaald door de lekstabiliteitsnorm, is een essentiële factor voor de veiligheid van passagiers en bemanning en is van bijzonder belang voor opsporings- en reddingsoperaties; het gevaarlijkste probleem voor de stabiliteit van een ro-ro-passagiersschip met een ingesloten ro-ro-dek, na beschadiging door aanvaring, is het effect van de verzameling van een aanzienlijke hoeveelheid water op dat dek.
- (4) Personen die gebruikmaken van ro-ro-passagiersschepen en de bemanning die aan boord van dergelijke vaartuigen werkt, mogen met recht in de gehele Gemeenschap hetzelfde hoge niveau van veiligheid eisen, ongeacht het vaargebied van de schepen.
- (5) Gezien de internemarktdimensie van het passagiersvervoer over zee, is een optreden op het niveau van de Gemeenschap de meest doeltreffende manier om een gemeenschappelijk minimumniveau van veiligheid voor schepen in de gehele Gemeenschap vast te stellen.
- (6) Een optreden op communautair niveau is de beste manier om de geharmoniseerde toepassing te waarborgen van beginselen die binnen de Internationale Mari-

tieme Organisatie (IMO) zijn vastgesteld en zodoende concurrentievervalsing te voorkomen tussen exploitanten van ro-ro-passagiersschepen die in de Gemeenschap varen.

- (7) Algemene stabiliteitsvereisten voor ro-ro-passagiersschepen in beschadigde toestand werden op internationaal niveau vastgesteld door de Conferentie voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS-conferentie) van 1990 en opgenomen in voorschrift II-1/B/8 van het SOLAS-verdrag (SOLAS 90-norm). Deze vereisten zijn in de gehele Gemeenschap van toepassing ingevolge de directe toepassing van het SOLAS-verdrag op internationale reizen en de toepassing van Richtlijn 98/18/EG van de Raad van 17 maart 1998 inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen ⁽⁴⁾ op binnenlandse reizen.
- (8) De lekstabiliteitsnorm van het SOLAS 90-verdrag houdt impliciet rekening met het effect van water dat in het ro-ro-dek binnendringt bij een toestand van de zee met een significantegolfhoogte van circa 1,5 m.
- (9) IMO-resolutie 14 van de SOLAS-conferentie van 1995 stond leden van de IMO toe regionale overeenkomsten aan te gaan, indien zij van mening waren dat de heersende toestand van de zee en andere plaatselijke omstandigheden specifieke stabiliteitsvereisten in een aangegeven gebied noodzakelijk maken.
- (10) Acht Noord-Europese landen, waaronder zeven lidstaten van de Gemeenschap, besloten op 28 februari 1996 in Stockholm een hogere stabiliteitsnorm voor ro-ro-passagiersschepen in beschadigde toestand in te voeren, teneinde rekening te houden met het effect van de verzameling van water op het ro-ro-dek en het schip in staat te stellen te overleven bij een zwaardere toestand van de zee dan volgens de norm van het SOLAS 90-verdrag, tot significantegolfhoogten van 4 m.
- (11) Volgens deze overeenkomst, die het verdrag van Stockholm wordt genoemd, staat de specifieke stabiliteitsnorm in direct verband met het vaargebied van het schip en met name met de significantegolfhoogte die in het vaargebied wordt geregistreerd; de significantegolfhoogte van het vaargebied van het schip bepaalt de hoogte tot waar het water op het autodek kan rijzen na beschadiging door een aanvaring.

⁽¹⁾ PB C 20 van 28.1.2003, blz. 21.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 11 december 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 7 november 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 17 maart 2003.

⁽⁴⁾ PB L 144 van 15.5.1998, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/84/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 324 van 29.11.2002, blz. 53).

- (12) Aan het einde van de conferentie waarop het verdrag van Stockholm werd aangenomen, merkte de Commissie op dat het verdrag niet kon worden toegepast in andere delen van de Gemeenschap en gaf zij het voornemen te kennen een onderzoek te verrichten naar de heersende plaatselijke omstandigheden waaronder ro-ro-passagiersschepen in alle Europese wateren varen en passende maatregelen te nemen.
- (13) De Raad nam in de notulen van de 2074e vergadering van de Raad van 17 maart 1998 een verklaring op waarin met nadruk wordt gewezen op de noodzaak hetzelfde veiligheidsniveau te waarborgen voor alle passagiersveerschepen die onder soortgelijke omstandigheden voor internationale of binnenlandse reizen worden gebruikt.
- (14) In zijn resolutie van 5 oktober 2000 betreffende de ramp met de Griekse veerboot „Samina”⁽¹⁾ heeft het Europees Parlement uitdrukkelijk verklaard dat het wacht op de evaluatie door de Commissie van de effectiviteit van het verdrag van Stockholm en andere maatregelen die de stabiliteit en veiligheid van passagiersschepen moeten helpen verbeteren.
- (15) Uit een deskundigenonderzoek in opdracht van de Commissie is gebleken dat de golfhogten in Zuid-Europese wateren ongeveer overeenkomen met die in het noorden; de meteorologische omstandigheden zijn weliswaar doorgaans gunstiger in het zuiden, maar de stabiliteitsnorm die in het kader van het verdrag van Stockholm is vastgesteld, is uitsluitend op de significantegolfhogteparameter en op de wijze waarop deze van invloed is op de verzameling van water op het ro-ro-dek, gebaseerd.
- (16) De toepassing van communautaire veiligheidsnormen met betrekking tot de stabiliteitsvereisten voor ro-ro-passagiersschepen is van essentieel belang voor de veiligheid van deze schepen en moet deel uitmaken van het gemeenschappelijke kader voor de veiligheid op zee.
- (17) Ter verhoging van de veiligheid en ter voorkoming van concurrentievervalsing moeten de gemeenschappelijke veiligheidsnormen betreffende de stabiliteit van toepassing zijn op alle ro-ro-passagiersschepen, ongeacht de vlag die zij voeren, die geregelde diensten van of naar een haven in een lidstaat onderhouden voor internationale reizen.
- (18) De verantwoordelijkheid voor de veiligheid van schepen berust in de eerste plaats bij de vlaggenstaten. Elke lidstaat moet derhalve zorg dragen voor de naleving van de veiligheidsvoorschriften die gelden voor de ro-ro-passagiersschepen welke zijn vlag voeren.
- (19) Deze richtlijn is tevens tot de lidstaten gericht in hun hoedanigheid van staat van ontvangst; de aan die hoedanigheid verbonden verantwoordelijkheden zijn gebaseerd op specifieke verantwoordelijkheden als havenstaat die geheel stroken met het Verdrag van de Verenigde Naties van 1982 inzake het recht van de zee (UNCLOS).
- (20) De bij deze richtlijn ingevoerde specifieke stabiliteitsvereisten moeten worden gebaseerd op een in de bijlagen bij het verdrag van Stockholm vervatte methode die de hoogte van het water op het ro-ro-dek na beschadiging door aanvaring berekent aan de hand van twee basisparameters: het restvrijboord en de significantegolfhogte in het vaargebied van het schip.
- (21) De lidstaten moeten de significantegolfhogten in de zeegebieden die bevaren worden door ro-ro-passagiersschepen die een geregelde dienst naar of van hun havens onderhouden, bepalen en bekendmaken. Voor internationale routes moeten de significantegolfhogten, waar toepasselijk en mogelijk, in onderling overleg worden vastgesteld door de staten aan beide eindpunten van de route. Ook voor seizoensbedrijf kunnen significantegolfhogten in dezelfde zeegebieden worden bepaald.
- (22) Alle voor zeereizen gebruikte ro-ro-passagiersschepen die in het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, moeten aan de stabiliteitsvereisten met betrekking tot de voor hun vaargebied bepaalde significantegolfhogten voldoen. Zij moeten een certificaat van naleving aan boord hebben dat door de administratie van de vlaggenstaat is afgegeven en dat door alle andere lidstaten moet worden aanvaard.
- (23) Het SOLAS 90-verdrag voorziet in een veiligheidsniveau dat overeenstemt met de specifieke stabiliteitsvereisten, zoals vastgesteld bij deze richtlijn, voor schepen met vaargebieden waar de significantegolfhogte 1,5 m of minder bedraagt.
- (24) Met het oog op de veranderingen in de constructie die bestaande ro-ro-passagiersschepen eventueel moeten ondergaan om aan de specifieke stabiliteitsvereisten te voldoen, moet de invoering van die vereisten over een aantal jaren worden gespreid, teneinde de betrokken industrietak voldoende tijd te bieden om zich aan te passen; daartoe moet voor bestaande schepen in een tijdschema voor de geleidelijke invoering worden voorzien. Dat tijdschema mag geen afbreuk doen aan de handhaving van de specifieke stabiliteitsvereisten in de zeegebieden bestreken door de bijlagen bij het verdrag van Stockholm.
- (25) Artikel 4, lid 1, onder e), van Richtlijn 1999/35/EG van de Raad van 29 april 1999 betreffende een stelsel van verplichte onderzoeken voor de veilige exploitatie van geregelde diensten met ro-ro-veerboten en hogesnelheidspassagiersvaartuigen⁽²⁾ bepaalt dat de staat van ontvangst nagaat of de ro-ro-passagiersschepen en hogesnelheidspassagiersvaartuigen voldoen aan de specifieke stabiliteitsvereisten die op regionaal niveau zijn aangenomen en zijn omgezet in hun nationale wetgeving, wanneer die schepen in de betrokken regio een dienst exploiteren die onder die nationale wetgeving valt.

⁽¹⁾ PB C 178 van 22.6.2001, blz. 288.

⁽²⁾ PB L 138 van 1.6.1999, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/84/EG van het Europees Parlement en de Raad.

- (26) Hogesnelheidspassagiersvaartuigen als gedefinieerd in voorschrift 1 van hoofdstuk X van het SOLAS-verdrag, als gewijzigd, hoeven niet aan de bepalingen van deze richtlijn te voldoen, mits zij volledig voldoen aan de bepalingen van de Internationale Code voor de veiligheid van hogesnelheidsvaartuigen, als gewijzigd, van de IMO.
- (27) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (28) Aangezien de doelstellingen van het voorgestelde optreden, namelijk de beveiliging van mensenlevens op zee door verbetering van het overlevingsvermogen van ro-ro-passagiersschepen bij beschadiging, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van het optreden beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, mag de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag bedoelde subsidiariteitsbeginsel maatregelen treffen. Overeenkomstig het in dat artikel bedoelde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft tot doel een uniform niveau van specifieke stabiliteitsvereisten voor ro-ro-passagiersschepen vast te stellen, die in geval van beschadiging door aanvaring het overlevingsvermogen van dit type vaartuigen moeten verbeteren en in een hoog veiligheidsniveau voor de passagiers en de bemanning moeten voorzien.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „ro-ro-passagiersschip” een schip dat meer dan twaalf passagiers vervoert en uitgerust is met ro-ro-laadruimten of speciale categorieën ruimten, als omschreven in voorschrift II-2/3 van het SOLAS-verdrag als gewijzigd;
- b) „nieuw schip” een schip waarvan de kiel is gelegd of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevindt op of na 1 oktober 2004; een soortgelijk stadium van de bouw is het stadium waarin:
- i) de bouw van een bepaald schip begint; en
  - ii) bij het assembleren van het schip reeds 50 ton of 1 % van de geschatte massa van alle bouwmaterialen is gebruikt, waarbij de kleinste van beide massa's in aanmerking wordt genomen;
- c) „bestaand schip” een schip dat geen nieuw schip is;

- d) „passagier” iedere persoon aan boord met uitzondering van de kapitein en de bemanningsleden of andere personen die in welke hoedanigheid dan ook in dienst of tewerkgesteld zijn aan boord van een schip ten behoeve van dat schip, en met uitzondering van kinderen beneden de leeftijd van 1 jaar;
- e) „internationale verdragen” het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974 (het SOLAS-verdrag) en het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966, tezamen met de protocollen en wijzigingen daarin die van kracht zijn;
- f) „geregelde dienst” een reeks tochten van ro-ro-passagiersschepen ten behoeve van het verkeer tussen dezelfde twee of meer havens, welke plaatsvinden:
- i) volgens een gepubliceerde dienstregeling of
  - ii) met een zodanige regelmaat of frequentie dat zij een herkenbare systematische reeks vormen;
- g) „verdrag van Stockholm” het verdrag dat op 28 februari 1996 in Stockholm is gesloten overeenkomstig Resolutie 14 van de SOLAS 95-conferentie „Regionale overeenkomsten inzake specifieke stabiliteitsvereisten voor ro-ro-passagiersschepen”, zoals aangenomen op 29 november 1995;
- h) „administratie van de vlaggenstaat” de bevoegde autoriteiten van de staat onder welks vlag het ro-ro-passagiersschip gerechtigd is te varen;
- i) „staat van ontvangst” een lidstaat naar of vanuit welks havens een ro-ro-passagiersschip een geregelde dienst onderhoudt;
- j) „internationale reis” een reis over zee van een haven in een lidstaat naar een haven buiten die lidstaat of omgekeerd;
- k) „specifieke stabiliteitsvereisten” de stabiliteitsvereisten die in bijlage I zijn uiteengezet;
- l) „significantegolfhoogte” of „ h_s ” de gemiddelde hoogte van de golven in het hoogste drieëndertig-percentiel van de in een bepaalde periode gemeten golfhoogteverdeling;
- m) „restvrijboord” of „ f_r ” de minimumafstand tussen het beschadigde ro-ro-dek en de uiteindelijke waterlijn op de plaats van de beschadiging, zonder rekening te houden met het extra effect van het zeewater dat zich op het beschadigde ro-ro-dek heeft verzameld.

Artikel 3

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle ro-ro-passagiersschepen, ongeacht de vlag die zij voeren, die een geregelde dienst van of naar een haven in een lidstaat onderhouden voor internationale reizen.
2. Elke lidstaat ziet er, in zijn hoedanigheid van staat van ontvangst, op toe dat ro-ro-passagiersschepen die de vlag voeren van een staat die geen lidstaat is, volledig aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen, voordat zij worden ingezet op zeereizen van en naar havens in die lidstaat, in overeenstemming met artikel 4 van Richtlijn 1999/35/EG.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

*Artikel 4***Significantegolfhoogten**

De significantegolfhoogten (h_s) worden gebruikt voor het bepalen van de hoogte van het water op het autodek bij toepassing van de specifieke stabiliteitsvereisten in bijlage I. De waarden van de significantegolfhoogten zijn die met een overschrijdingskans van niet meer dan 10 % op jaarbasis.

*Artikel 5***Zeegebieden**

1. Staten van ontvangst stellen uiterlijk 17 mei 2004 een lijst van zeegebieden op die bevaren worden door ro-ro-passagiersschepen die een geregelde dienst naar of van hun havens onderhouden, alsmede de bijbehorende waarden van significantegolfhoogten in die gebieden.

2. De zeegebieden en de geldende waarden van significantegolfhoogten in deze gebieden worden vastgesteld in onderling overleg tussen de lidstaten of, waar toepasselijk en mogelijk, tussen lidstaten en derde landen aan beide eindpunten van de route. Indien de scheepsroute door meer dan één zeegebied loopt, dient het schip te voldoen aan de specifieke stabiliteitsvereisten voor de hoogste waarde van significantegolfhoogte die voor deze gebieden is bepaald.

3. De lijst wordt aan de Commissie meegedeeld en opgenomen in een databank die op de website van de bevoegde maritieme instantie algemeen toegankelijk is. De plaats waar die informatie te vinden is, alsmede eventuele aanpassingen van de lijst en de redenen voor deze aanpassingen, worden eveneens aan de Commissie meegedeeld.

*Artikel 6***Specifieke stabiliteitsvereisten**

1. Onverminderd de vereisten van voorschrift II-1/B/8 van het SOLAS-verdrag (SOLAS-90-norm) betreffende de waterdichte indeling en lekstabiliteit voldoen alle ro-ro-passagiersschepen, als bedoeld in artikel 3, lid 1, aan de specifieke stabiliteitsvereisten in bijlage I bij deze richtlijn.

2. Voor ro-ro-passagiersschepen die uitsluitend in zeegebieden varen waar de significantegolfhoogte 1,5 meter of minder bedraagt, wordt naleving van de in lid 1 bedoelde vereisten als gelijkwaardig beschouwd met naleving van de specifieke stabiliteitsvereisten in bijlage I.

3. Bij toepassing van de vereisten in bijlage I maken de lidstaten gebruik van de richtsnoeren in bijlage II van deze richtlijn, voorzover dit praktisch uitvoerbaar en verenigbaar is met het ontwerp van het betreffende schip.

*Artikel 7***Invoering van de specifieke stabiliteitsvereisten**

1. Nieuwe ro-ro-passagiersschepen voldoen aan de specifieke stabiliteitsvereisten in bijlage I.

2. Bestaande ro-ro-passagiersschepen, met uitzondering van de schepen waarop artikel 6, lid 2, van toepassing is, voldoen uiterlijk 1 oktober 2010 aan de specifieke stabiliteitsvereisten in bijlage I.

Bestaande ro-ro-passagiersschepen die op 17 mei 2003 voldoen aan de in artikel 6, lid 1, bedoelde vereisten, voldoen uiterlijk op 1 oktober 2015 aan de specifieke stabiliteitsvereisten in bijlage I.

3. Het onderhavige artikel laat artikel 4, lid 1, onder e), van Richtlijn 1999/35/EG onverlet.

*Artikel 8***Certificaten**

1. Alle nieuwe en bestaande ro-ro-passagiersschepen die de vlag van een lidstaat voeren, hebben een certificaat aan boord waaruit blijkt dat zij voldoen aan de specifieke stabiliteitsvereisten van artikel 6 en bijlage I.

Dit certificaat wordt afgegeven door de administratie van de vlaggenstaat en kan met andere, gelijksoortige certificaten worden gecombineerd. Het vermeldt de significantegolfhoogte tot welke het schip kan voldoen aan de specifieke stabiliteitsvereisten.

Het certificaat blijft geldig zolang het schip wordt gebruikt in een gebied met dezelfde of een lagere waarde van significantegolfhoogte.

2. Iedere lidstaat die in zijn hoedanigheid van staat van ontvangst optreedt, erkent het certificaat dat overeenkomstig deze richtlijn door een andere lidstaat is afgegeven.

3. Iedere lidstaat die in zijn hoedanigheid van staat van ontvangst optreedt, aanvaardt het door een derde land afgegeven certificaat waaruit blijkt dat een schip voldoet aan de vastgestelde specifieke stabiliteitsvereisten.

*Artikel 9***Seizoens- en korteperiodediensten**

1. Indien een rederij die het gehele jaar door een geregelde dienst onderhoudt, voor een kortere periode extra ro-ro-passagiersschepen voor die dienst wenst in te zetten, stelt zij ten minste een maand voordat de genoemde schepen voor die dienst worden ingezet, de bevoegde instantie van de staat of staten van ontvangst hiervan in kennis. In gevallen evenwel waarin wegens onvoorziene omstandigheden snel een vervangend ro-ro-passagiersschip moet worden ingezet om de continuïteit van de dienst te verzekeren, is Richtlijn 1999/35/EG van toepassing.

2. Indien een rederij op seizoensbasis een geregelde dienst wenst te onderhouden voor een kortere periode die niet langer is dan zes maanden per jaar, stelt zij ten minste drie maanden voordat die dienst wordt onderhouden de bevoegde instantie van de staat of staten van ontvangst, hiervan in kennis.

3. Indien dergelijke diensten worden onderhouden onder omstandigheden waarin de waarde van de significantegolfhoogte lager is dan die welke voor hetzelfde zeegebied voor het gehele jaar door is vastgesteld, mag de bevoegde instantie de voor deze kortere periode geldende waarde van de significantegolfhoogte gebruiken voor het bepalen van de hoogte van het water op het dek bij het toepassen van de specifieke stabiliteitsvereisten, zoals vastgesteld in bijlage I. De voor deze kortere periode geldende waarde van de significantegolfhoogte wordt overeengekomen tussen de lidstaten of, waar toepasselijk en mogelijk, tussen lidstaten en derde landen aan beide eindpunten van de route.

4. Na goedkeuring door de bevoegde instantie van de staat of staten van ontvangst voor diensten in de zin van de leden 1 en 2, dient het ro-ro-passagiersschip dat dergelijke diensten onderhoudt, een certificaat van naleving van het bepaalde in deze richtlijn, zoals bedoeld in artikel 8, lid 1, aan boord te hebben.

Artikel 10

Aanpassingen

Teneinde rekening te houden met de ontwikkelingen op internationaal niveau, met name bij de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), en om de doeltreffendheid van deze richtlijn in het licht van de ervaring en de technische vooruitgang te verbeteren, kunnen de bijlagen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 11, lid 2.

Artikel 11

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2099/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ ingestelde comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode bedraagt acht weken.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 12

Sancties

De lidstaten leggen de regels vast voor de sancties op overtredingen van de nationale bepalingen die overeenkomstig deze richtlijn zijn vastgesteld en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat zij worden uitgevoerd. De ingevoerde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 13

Uitvoering

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 17 november 2004 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 15

Bestemming

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 14 april 2003.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

A. GIANNITSIS

⁽¹⁾ PB L 324 van 29.11.2002, blz. 1.

BIJLAGE I

SPECIFIEKE STABILITEITSVEREISTEN VOOR RO-RO-PASSAGIERSSCHEPEN

zoals bedoeld in artikel 6

1. Behalve aan de vereisten van voorschrift II-1/B/8 van het verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS-verdrag) betreffende de waterdichte indeling en lekstabiliteit, dienen alle ro-ro-passagiersschepen, als bedoeld in artikel 3, lid 1, aan de vereisten van deze bijlage te voldoen.
  - 1.1. Aan de bepalingen van voorschrift II-1/B/8.2.3 wordt voldaan, wanneer rekening wordt gehouden met het effect van een denkbeeldige hoeveelheid zeewater welke wordt verondersteld zich te hebben verzameld op het eerste dek boven de ontwerpwaterlijn van de ro-ro-laadruiimte of de ruimte van bijzondere aard, zoals omschreven in voorschrift II-2/3, welke wordt aangenomen te zijn beschadigd (hierna te noemen „het beschadigde ro-ro-dek”). Aan de overige bepalingen van voorschrift II-1/B/8 hoeft niet te worden voldaan bij de toepassing van de stabiliteitsnorm in deze bijlage. De hoeveelheid aangenomen verzameld zeewater wordt berekend met als grondslag een wateroppervlak dat een vaste hoogte heeft boven:
    - a) het laagste punt van de dekrand van de beschadigde afdeling van het ro-ro-dek, of
    - b) als de dekrand ter plaatse van de beschadigde afdeling is ondergedompeld, dan wordt de berekening gebaseerd op een vaste hoogte boven het stilwateroppervlak voor alle slagzij- en trimhoeken;als volgt:
    - 0,5 m indien het restvrijboord (f_r) 0,3 m of minder bedraagt;
    - 0,0 m indien het restvrijboord (f_r) 2,0 m of meer bedraagt; endoor lineaire interpolatie bepaalde tussenliggende waarden, indien het restvrijboord (f_r) meer dan 0,3 m doch minder dan 2,0 m bedraagt;

waarin het restvrijboord (f_r) gelijk is aan de minimumafstand tussen het beschadigde ro-ro-dek en de waterlijn in de eindtoestand ter plaatse van de beschadiging in het beschouwde schadegeval, zonder dat het effect van de hoeveelheid aangenomen verzameld water op het beschadigde ro-ro-dek in rekening wordt gebracht.

- 1.2. Indien een doeltreffend waterafvoersysteem wordt aangebracht, kan de administratie van de vlaggenstaat een vermindering van de hoogte van het wateroppervlak toestaan.
- 1.3. Voor schepen in geografisch omschreven beperkte vaargebieden kan de administratie van de vlaggenstaat de overeenkomstig punt 1.1 bepaalde hoogte van het wateroppervlak verminderen door de hoogte van het wateroppervlak te vervangen door het volgende:
  - 1.3.1. 0,0 m, indien de significantegolffhoogte (h_s) voor het betreffende gebied 1,5 m of minder bedraagt;
  - 1.3.2. de overeenkomstig punt 1.1 bepaalde waarde, indien de significantegolffhoogte (h_s) voor het betreffende gebied 4,0 m of meer bedraagt;
  - 1.3.3. door lineaire interpolatie bepaalde tussenliggende waarden, indien de significantegolffhoogte (h_s) voor het betreffende gebied meer dan 1,5 m doch minder dan 4,0 m bedraagt;mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
  - 1.3.4. ten genoegen van de administratie van de vlaggenstaat is aangetoond dat het betreffende gebied wordt gekenmerkt door de significantegolffhoogte (h_s) met een overschrijdingskans van niet meer dan 10 %;
  - 1.3.5. het vaargebied en, indien van toepassing, het deel van het jaar waarvoor een zekere waarde van de significantegolffhoogte (h_s) is bepaald, worden in de certificaten aangetekend.
- 1.4. Als alternatief voor het bepaalde in punt 1.1 of 1.3 kan de administratie van de vlaggenstaat voor een bepaald schip ontheffing verlenen voor het bepaalde in punt 1.1 of 1.3 en kan zij genoegen nemen met de resultaten van modelproeven uitgevoerd volgens de modelbeproevingmethode, die in het aanhangsel is beschreven, waaruit blijkt dat het schip niet zal kapseizen in het schadegeval, als bedoeld in SOLAS-voorschrift II-1/B/8.4, welke overeenkomstig punt 1.1 als ongunstigste toestand wordt beschouwd in onregelmatige zeegang.
- 1.5. De verwijzing naar de aanvaarding van de resultaten van de modelproef als gelijkwaardig aan het bepaalde in punt 1.1 of 1.3 en de waarde van de bij de modelproeven gebruikte significantegolffhoogte (h_s) worden in de certificaten van het schip aangetekend.
- 1.6. De informatie die aan de kapitein wordt verstrekt overeenkomstig SOLAS-voorschriften II-1/B/8.7.1 en II-1/B/8.7.2, zoals ontwikkeld voor naleving van de voorschriften II-1/B/8.2.3 tot en met II-1/B/8.2.3.4, is ongewijzigd van toepassing voor ro-ro-passagiersschepen die overeenkomstig deze vereisten zijn goedgekeurd.

2. Om het effect van de hoeveelheid aangenomen verzameld zeewater op het beschadigde ro-ro-dek in punt 1 te bepalen, gelden de volgende bepalingen:
  - 2.1. een dwars- of langsschot wordt als onbeschadigd beschouwd, indien het schot in zijn geheel is gelegen binnen verticale vlakken aan beide zijden van het schip, die zich op een afstand van de huidbeplating bevinden die gelijk is aan een vijfde van de scheepsbreedte, zoals omschreven in voorschrift II-1/2, waarbij die afstand loodrecht op het vlak van kiel en steven ter hoogte van de hoogst gelegen indelingslastlijn wordt gemeten;
  - 2.2. in het geval dat de scheepshuid over een gedeelte wordt uitgebouwd om aan het bepaalde in deze bijlage te voldoen, wordt de hieruit resulterende toename van de B/5-waarde in alle opzichten toegepast, maar mag deze niet van invloed zijn op de locatie van bestaande schotdoorboringen, pijpsystemen, enz., die vóór de uitbouw aanvaardbaar waren.
  - 2.3. De waterdichtheid van dwars- of langsschotten die in aanmerking komen om op doelmatige wijze het aangenomen verzamelde zeewater in de betreffende afdeling van het beschadigde ro-ro-dek in te sluiten, moet in overeenstemming zijn met de capaciteit van het afvoersysteem en moet de hydrostatische druk, overeenkomstig de lekberekening, weerstaan. Zulke schotten moeten ten minste 2,2 m hoog zijn. In het geval van een schip met hangende autodekken mag de minimumhoogte van het schot evenwel niet minder zijn dan de hoogte tot de onderkant van het hangende autodek in neergelaten toestand.
  - 2.4. Voor bijzondere uitvoeringen, zoals hangende dekken over de gehele breedte en brede schachten in de zijde, kan een andere hoogte worden aanvaard op basis van gedetailleerde modelproeven.
  - 2.5. Het effect van de hoeveelheid aangenomen verzameld zeewater hoeft voor een afdeling op het beschadigde ro-ro-dek niet in rekening te worden gebracht, mits zulk een afdeling aan elke zijde van het dek waterloospoorten heeft die langs de zijden van de afdeling gelijkmatig zijn verdeeld en aan het volgende voldoen:
    - 2.5.1. $A \geq 0,3 l$
waarbij A de totale oppervlakte van de waterloospoorten aan elke zijde van het dek in m^2 is en l de lengte van de afdeling in m;
    - 2.5.2. het schip bezit in het ongunstigste schadegeval een restvrijboord van ten minste 1,0 m, zonder rekening te houden met het effect van de aangenomen hoeveelheid water op het beschadigde ro-ro-dek; en
    - 2.5.3. zulke waterloospoorten zijn binnen de hoogte van 0,6 m boven het beschadigde ro-ro-dek gelegen, en de onder-rand van de poorten is binnen 2 cm boven het beschadigde ro-ro-dek gelegen; en
    - 2.5.4. zulke waterloospoorten zijn voorzien van afsluitmiddelen of kleppen om te voorkomen dat water op het ro-ro-dek komt, terwijl water dat zich op het ro-ro-dek kan verzamelen, kan worden afgevoerd.
  - 2.6. Als een schot op het ro-ro-dek wordt verondersteld te zijn beschadigd, wordt aangenomen dat beide afdelingen die aan het schot grenzen vervuld zijn geraakt tot dezelfde hoogte van het wateroppervlak als berekend volgens het bepaalde in punt 1.1 of 1.3.
3. Bij het bepalen van de significantegolfhoogte wordt gebruikgemaakt van de golfhoogten welke zijn aangegeven op de kaarten of de lijst van zeegebieden die door de lidstaten zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 5 van deze richtlijn.
  - 3.1. Voor schepen die slechts voor een korte periode van het jaar worden ingezet, bepaalt de administratie van de staat van ontvangst in overleg met het andere land waarvan de haven op de scheepsroute ligt, de toe te passen significantegolfhoogte.
4. Modelproeven worden uitgevoerd overeenkomstig het aanhangsel.

Aanhangsel

Methode voor modelproeven**1. Doelstellingen**

Bij de proeven als bedoeld in punt 1.4 van de stabiliteitsvereisten in bijlage I, moet het schip een zeegang, als omschreven in het onderstaande punt 3, kunnen weerstaan in het ongunstigste schadegeval.

2. Scheepsmodel

- 2.1. Het model moet zowel de uiterlijke vorm als de inwendige indeling van het werkelijke schip weergeven, met name alle beschadigde ruimten die van invloed zijn op het vervuld raken en overkrijgen van water. De beschadiging moet het ongunstigste schadegeval weergeven, zoals omschreven voor de toepassing van voorschrift II-1/B/8.2.3.2 van het SOLAS-verdrag. Een aanvullende proef is vereist bij midscheepse beschadiging in de horizontale kiel, indien de locatie van het ongunstigste schadegeval volgens de SOLAS 90-norm zich buiten het gebied $\pm 10\%$ Lpp van het midden van het schip bevindt. Deze aanvullende proef is alleen vereist als de ro-ro-ruimten als beschadigd worden beschouwd.
- 2.2. Het model moet aan het volgende voldoen:
  - 2.2.1. De lengte tussen loodlijnen (Lpp) moet ten minste 3 m bedragen.
  - 2.2.2. De scheepshuid moet dun genoeg zijn op plaatsen waar deze eigenschap van invloed is op de resultaten.
  - 2.2.3. De bewegingskarakteristieken moeten getrouw die van het werkelijke schip weergeven, met bijzondere aandacht voor de schaal van traagheidsstralen bij het slingeren en stampen. Diepgang, trim, helling en zwaartepunt moeten het ongunstigste schadegeval weergeven.
  - 2.2.4. De belangrijkste constructie-eigenschappen, zoals waterdichte schotten, luchtuitlaten, enz., boven en onder het schottendek, die kunnen resulteren in het asymmetrisch vollopen moeten nauwkeurig op schaal worden gebracht, voorzover het praktisch uitvoerbaar is om de werkelijke situatie weer te geven.
  - 2.2.5. De vorm van het gat moet als volgt zijn:
    - 2.2.5.1. rechthoekig profiel in het zijvlak met een breedte in overeenstemming met voorschrift II-1/B/8.4.1 van het SOLAS-verdrag en in verticale omvang onbeperkt;
    - 2.2.5.2. profiel in de vorm van een gelijkbenige driehoek in het horizontale vlak met een hoogte die gelijk is aan B/5 in overeenstemming met voorschrift II-1/B/8.4.2 van het SOLAS-verdrag.

3. Werkwijze

- 3.1. Het model wordt onderworpen aan een langkammige onregelmatige zeegang, zoals omschreven door het Jonswap-spectrum, met een significantegolffhoogte h_s , zoals omschreven in punt 1.3 van de stabiliteitsvereisten, en met piekverhogingsfactor γ en piekperiode T_p als volgt:
  - 3.1.1. $T_p = 4\sqrt{h_s}$ bij $\gamma = 3,3$; en
  - 3.1.2. T_p gelijk aan de rolresonantieperiode voor het beschadigde schip zonder water op het dek in de gespecificeerde beladingsstoestand, maar niet hoger dan $6\sqrt{h_s}$ en bij $\gamma = 1$.
- 3.2. Het model moet vrij kunnen drijven en dwarszees (90° koers) worden geplaatst met het gat naar de aankomende golven gericht. Het kapseizen van het model mag niet worden belemmerd. Indien het schip in volgelopen toestand rechtop staat, moet 1° slagzij naar de beschadiging worden gegeven.
- 3.3. Voor elke piekperiode moeten ten minste vijf proeven worden verricht. De duur van elke reeks moet zodanig zijn dat een stationaire toestand wordt bereikt, maar mag niet minder dan 30 minuten in reële tijd bedragen. Voor elke proef moet een verschillende golfreën worden toegepast.
- 3.4. Indien geen van de proeven een definitieve slagzij naar de kant van de beschadiging oplevert, worden de proeven herhaald in vijf reeksen bij elk van beide gespecificeerde toestanden van de golven; een andere mogelijkheid is dat aan het model een extra slagzijhoek van 1° naar de kant van de beschadiging wordt gegeven en de proef in twee reeksen wordt herhaald bij elk van beide gespecificeerde toestanden van de golven. Doel van deze aanvullende proeven is zo goed mogelijk het overlevingsvermogen zonder kapseizen in beide richtingen aan te tonen.
- 3.5. De proeven worden uitgevoerd voor de volgende schadegevallen:
  - 3.5.1. het ongunstigste schadegeval met betrekking tot het oppervlak onder de GZ-kromme overeenkomstig het SOLAS-verdrag; en
  - 3.5.2. het ongunstigste schadegeval midscheeps met betrekking tot het restvrijboord midscheeps, voorzover vereist door punt 2.1.

4. **Overlevingscriteria**

Het schip wordt geacht te overleven indien een stationaire toestand wordt bereikt bij de opeenvolgende reeksen van proeven zoals voorgeschreven in punt 3.3, met dien verstande dat rolhoeken van meer dan 30° ten opzichte van de verticale as, die zich vaker voordoen dan in 20 % van de rolcycli, of een negatieve stabiliteit van meer dan 20° als kapseizen moeten worden beschouwd, ook indien een stationaire toestand wordt bereikt.

5. **Goedkeuring van de proef**

- 5.1. Voorstellen voor modelproefprogramma's moeten voor voorafgaande goedkeuring aan de administratie van de staat van ontvangst worden voorgelegd. Er mag niet uit het oog worden verloren dat schadegevallen met een kleinere omvang tot een slechter resultaat kunnen leiden.
  - 5.2. Van de proef moet een verslag en een video-opname of een andere visuele registratie worden gemaakt, waarin alle relevante informatie over het schip en de proefresultaten is vastgelegd.
-

BIJLAGE II

INDICATIEVE RICHTSNOEREN VOOR NATIONALE ADMINISTRATIES

(zoals bedoeld in artikel 6, lid 3)

DEEL I

Toepassing

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 6, lid 3, van deze richtlijn maken de nationale administraties van de lidstaten van deze richtsnoeren gebruik bij de toepassing van de specifieke stabiliteitsvereisten, die in bijlage I zijn vastgelegd, voorzover zulks in de praktijk uitvoerbaar en verenigbaar met het ontwerp van het betreffende schip is. De onderstaande nummering verwijst naar de nummers van de punten in bijlage I.

Punt 1

In de eerste plaats moeten alle ro-ro-passagiersschepen, als bedoeld in artikel 3, lid 1, van deze richtlijn voldoen aan de SOLAS 90-norm inzake reststabiliteit, die immers van toepassing is op alle passagiersschepen die op of na 29 april 1990 zijn gebouwd. De toepassing van dit vereiste bepaalt het restvrijboord f_r dat noodzakelijk is voor de berekeningen in punt 1.1.

Punt 1.1

1. Dit punt heeft betrekking op de toepassing van een denkbeeldige hoeveelheid water dat zich op het (ro-ro-)schotendek heeft verzameld. Aangenomen wordt dat het water in het dek is binnengedrongen via een gat. Dit punt vereist dat het schip, behalve aan alle vereisten van de SOLAS 90-norm, verder aan dat gedeelte van de SOLAS 90-criteria voldoet dat is vervat in de punten 2.3 tot en met 2.3.4 van voorschrift II-1/B/8 met de vastgestelde hoeveelheid water op het dek. Voor deze berekening hoeft geen rekening te worden gehouden met andere vereisten van voorschrift II-1/B/8. Het schip hoeft bijvoorbeeld voor deze berekening niet te voldoen aan het bepaalde inzake de evenwichtshoeken of niet-onderdompeling van de indompelingsgrenslijn.
2. Het verzamelde water wordt toegevoegd als een vloeibare lading met één gemeenschappelijk oppervlak in alle afdelingen op het autodek die als ondergelopen worden beschouwd. De hoogte (h_w) van het water op het dek is afhankelijk van het restvrijboord (f_r) na beschadiging en wordt gemeten ter plaatse van de beschadiging (zie figuur 1). Het restvrijboord f_r is de minimumafstand tussen het beschadigde ro-ro-dek en de waterlijn in de eindtoestand (nadat eventueel vereffeningsmaatregelen zijn genomen) ter plaatse van de aangenomen beschadiging na onderzoek van alle mogelijke schadescenario's bij het bepalen van de naleving van de SOLAS 90-norm zoals vereist in punt 1 van bijlage I. Bij het berekenen van f_r wordt geen rekening gehouden met het effect van de denkbeeldige hoeveelheid water die wordt verondersteld zich te hebben verzameld op het beschadigde ro-ro-dek.
3. Indien f_r 2,0 m of meer bedraagt, wordt aangenomen dat zich geen water op het ro-ro-dek heeft verzameld. Indien f_r 0,3 m of minder bedraagt, dan wordt aangenomen dat de hoogte h_w 0,5 m bedraagt. Tussenliggende waterhoogten worden bepaald door lineaire interpolatie (zie figuur 2).

Punt 1.2

Waterafvoersystemen kunnen slechts als doeltreffend worden beschouwd indien deze systemen voldoende capaciteit hebben om te voorkomen dat zich grote hoeveelheden water op het dek verzamelen, d.w.z. duizenden ton per uur, hetgeen ver boven de capaciteit is die op het tijdstip van de vaststelling van deze voorschriften is geïnstalleerd. Dergelijke doeltreffende afvoersystemen kunnen in een al dan niet nabije toekomst worden ontwikkeld en goedgekeurd (op basis van richtsnoeren die door de IMO moeten worden opgesteld).

Punt 1.3

1. De hoeveelheid aangenomen verzameld water op het dek kan, behalve de mogelijke vermindering overeenkomstig punt 1.1, nog verder worden verminderd indien in geografisch omschreven beperkte gebieden wordt gevaren. Deze gebieden worden aangewezen op basis van de significantegolfhoogte (h_s) die het gebied bepaalt in overeenstemming met het bepaalde in artikel 5 van deze richtlijn.
2. Indien de significantegolfhoogte (h_s) in het betreffende gebied 1,5 m of minder bedraagt, dan wordt aangenomen dat zich niet meer water verzamelt op het beschadigde ro-ro-dek. Indien de significantegolfhoogte in het betreffende gebied 4,0 m of meer bedraagt, dan is de hoogte van het aangenomen verzamelde water de waarde die overeenkomstig punt 1.1 is berekend. Tussenliggende waarden worden bepaald door lineaire interpolatie (zie figuur 3).
3. De hoogte h_w wordt constant gehouden, zodat de hoeveelheid toegevoegd water variabel is, omdat deze afhankelijk is van de slagzijhoek en van de vraag of de dekrand bij een bepaalde slagzijhoek al dan niet onder water komt (zie figuur 4). Opgemerkt moet worden dat als permeabiliteit van de autodekruimten 90 % wordt aangenomen (MSC/Circ. 649), terwijl als permeabiliteit van andere verondersteld ondergelopen ruimten de in het SOLAS-verdrag voorgeschreven waarden moeten worden aangenomen.
4. Indien de berekeningen die aantonen dat aan deze richtlijn is voldaan, betrekking hebben op een significantegolfhoogte van minder dan 4,0 m, wordt die beperkende significantegolfhoogte aangetekend op het veiligheidscertificaat van het passagiersschip.

Punt 1.4/1.5

Bij wijze van alternatief kan een administratie aanvaarden dat door middel van modelproeven het bewijs wordt geleverd dat aan de nieuwe stabiliteitsvereisten in punt 1.1 of 1.3 wordt voldaan. De voorschriften voor modelproeven zijn in het aanhangsel van bijlage I nader uiteengezet. Deel II van deze bijlage bevat richtsnoeren voor de modelproeven.

Punt 1.6

In gevallen waarin „water op het dek” wordt aangenomen volgens de termen van deze richtlijn, kunnen de gebruikelijke afgeleide beperkende bedrijfskrommen (KG of GM) volgens de SOLAS 90-norm niet langer van toepassing zijn; het kan dan ook noodzakelijk zijn herziene beperkende krommen te bepalen die rekening houden met de effecten van dit extra water. Daartoe moeten voldoende berekeningen worden uitgevoerd voor een toereikend aantal operationele waarden van diepgang en trim.

Noot: Herziene beperkende operationele KG/GM-krommen kunnen via iteratie worden afgeleid, waarbij de minimum-overmaat aan GM die uit lekstabiliteitsberekeningen met water op het dek resulteert, bij de input-KG wordt geteld (of van de GM wordt afgetrokken) die wordt gebruikt om de vrijboorden (f_v) na beschadiging te bepalen, waarop de hoeveelheden water op het dek zijn gebaseerd; dit proces wordt herhaald totdat de overmaat aan GM verwaarloosbaar wordt.

Verwacht wordt dat exploitanten een dergelijke iteratie beginnen met de maximum-KG/minimum-GM die redelijkerwijs in bedrijf kan worden doorstaan en trachten de resulterende plaatsing van de schotten op het dek te manipuleren om de overmaat aan GM die uit lekstabiliteitsberekeningen met water op het dek is afgeleid, tot een minimum te beperken.

Punt 2.1

Zoals bij de gebruikelijke SOLAS-vereisten met betrekking tot beschadiging, worden schotten die zich binnenboord van de B/5-lijn bevinden, als onbeschadigd beschouwd bij beschadiging na een aanvaring in de zijde.

Punt 2.2

Indien de scheepshuid met sponsen is uitgebouwd om aan voorschrift II-1/B/8 te kunnen voldoen, waardoor de scheepsbreedte (B) en dus de B/5-afstand van de scheepswand is toegenomen, mag dergelijke wijziging niet leiden tot verplaatsing van bestaande constructiedelen of bestaande doorboringen in de belangrijkste waterdichte dwarsschotten onder het schottendek (zie figuur 5).

Punt 2.3

1. Dwars- of langsschotten/afsluitingen die zijn aangebracht en in aanmerking komen om de beweging van het aangenomen verzamelde water op het beschadigde ro-ro-dek tegen te houden, behoeven niet strikt „waterdicht” te zijn. Geringe hoeveelheden lekkage zijn toegestaan, mits de afvoersystemen in staat zijn te voorkomen dat zich aan de „andere zijde” van het schot/de afsluiting water verzamelt. In gevallen waarin spuijpijpen niet langer hun functie vervullen wegens gebrek aan positief verschil in de waterniveaus, moet voor andere passieve afvoersystemen worden gezorgd.
2. De hoogte (B_i) van dwars- en langsschotten/afsluitingen mag niet minder dan ($8 \times h_w$) meter bedragen, waarbij h_w de hoogte van het verzamelde water is, zoals berekend door toepassing van het restvrijboord en de significantegolfhoogte (punten 1.1 en 1.3). De hoogte van het schot/de afsluiting mag echter in geen geval minder bedragen dan de grootste van de volgende waarden:
  - a) 2,2 m of
  - b) de hoogte tussen het schottendek en het laagste punt van de onderkant van de tussen- of hangende autodekken, wanneer deze zich in de neergelaten stand bevinden. Opgemerkt moet worden dat eventuele openingen tussen de bovenrand van de schotten en de onderkant van de scheepshuid moeten worden „bekleed” in de dwars- of langsrichting, al naar gelang van het geval (zie figuur 6).

Schotten/afsluitingen waarvan de hoogte minder bedraagt dan hierboven is bepaald, kunnen worden aanvaard, indien uit modelproeven overeenkomstig deel II van deze bijlage blijkt dat het alternatieve ontwerp een passend niveau van overlevingsvermogen waarborgt. Er moet wel op worden gelet dat de hoogte van het schot/de afsluiting zodanig wordt bepaald dat de hoogte tevens voldoende is om het geleidelijk gevuld raken binnen het vereiste stabiliteitsbereik te voorkomen. Dit bereik mag niet door de modelproeven worden beïnvloed.

Noot: Het bereik kan tot 10 graden worden verminderd, mits het overeenkomstige gebied onder de kromme wordt vergroot (MSC 64/22).

Punt 2.5.1

Het gebied „A” heeft betrekking op permanente openingen. Opgemerkt moet worden dat de „waterloospoorten”-optie niet geschikt is voor schepen die het drijfvermogen van de gehele bovenbouw of een gedeelte ervan nodig hebben om aan de criteria te voldoen. Vereist wordt dat de waterloospoorten zijn voorzien van afsluitkleppen die ervoor zorgen dat het water niet kan binnenkomen, maar wel kan wegstromen.

De werking van deze kleppen mag niet op actieve middelen zijn gebaseerd. Zij moeten automatisch zijn en aangetoond moet worden dat er geen significante belemmering van de afvoer is. Een aanzienlijke vermindering van de doeltreffendheid moet worden gecompenseerd door het aanbrengen van extra openingen, zodat de vereiste oppervlakte behouden blijft.

Punt 2.5.2

Waterloospoorten worden als doeltreffend beschouwd indien de minimumafstand van de onderrand van de waterloospoort tot de beschadigde waterlijn ten minste 1,0 m bedraagt. Bij de berekening van de minimumafstand wordt geen rekening gehouden met het effect van eventueel toegevoegde water op het dek (zie figuur 7).

Punt 2.5.3

Waterloospoorten moeten zich zo laag mogelijk in de zijverschansing of scheepshuid bevinden. De onderrand van de opening van de waterloospoort mag zich niet hoger dan 2 cm boven het schottendek bevinden en de bovenrand van de opening niet hoger dan 0,6 m (zie figuur 8).

Noot: Ruimten waarop punt 2.5 van toepassing is, d.w.z. ruimten die zijn voorzien van waterloospoorten of soortgelijke openingen, mogen niet als onbeschadigde ruimten worden beschouwd bij het afleiden van de stabiliteitskrommen in onbeschadigde en beschadigde toestand.

Punt 2.6

1. De voorgeschreven omvang van de beschadiging moet over de lengte van het schip worden toegepast. Afhankelijk van de indelingsnorm mag de beschadiging geen betrekking hebben op een schot of alleen op een schot beneden het schottendek of alleen op een schot boven het schottendek of diverse combinaties.
2. Alle dwars- en langsschotten/afsluitingen die de hoeveelheid aangenomen verzameld water insluiten, moeten wanneer het schip op zee is, altijd zijn aangebracht en gesloten.
3. Ingeval het dwarsschot/de dwarsscheepse afsluiting beschadigd is, moet het verzamelde water op het dek hetzelfde niveau aan weerszijden van het beschadigde schot/de beschadigde afsluiting hebben op de hoogte h_w (zie figuur 9).

DEEL II**MODELPROEF**

Doel van deze richtsnoeren is te zorgen voor uniformiteit in de methoden die bij de constructie en verificatie van het model worden toegepast alsook bij het uitvoeren en analyseren van de modelproeven, terwijl wordt ingezien dat de beschikbare faciliteiten en de kosten enigszins van invloed zullen zijn op deze uniformiteit.

De inhoud van punt 1 van het aanhangsel bij bijlage I behoeft geen nadere uitleg.

Punt 2 — Scheepsmodel

- 2.1. Het materiaal waarvan het model is gemaakt, is op zich niet belangrijk, mits het model zowel in onbeschadigde als in beschadigde toestand voldoende stijf is om te waarborgen dat de hydrostatische eigenschappen dezelfde zijn als die van het echte schip en ook dat de vervorming van de romp in golven te verwaarlozen is.

Het is eveneens belangrijk dat de beschadigde afdelingen zo nauwkeurig mogelijk gemodelleerd zijn om ervoor te zorgen dat de correcte hoeveelheid ingestroomd water wordt weergegeven.

Aangezien het binnendringen van water (ook kleine hoeveelheden) in de onbeschadigde delen van het model van invloed is op het gedrag ervan, moeten maatregelen worden genomen om dat te voorkomen.

2.2. Bijzonderheden van het model

- 2.2.1. Aangezien schaafeffecten een belangrijke rol spelen in het gedrag van het model tijdens de proeven, is het belangrijk dat ervoor wordt gezorgd dat deze effecten zo veel mogelijk tot een minimum worden beperkt. Het model moet zo groot mogelijk zijn, omdat details van beschadigde afdelingen gemakkelijker worden geconstrueerd in grotere modellen en de schaafeffecten worden beperkt. Derhalve wordt aanbevolen dat de lengte van het model ten minste met een schaal van 1:40 overeenkomt. De lengte van het model mag evenwel niet minder bedragen dan 3 m op de indelingslastlijn.

- 2.2.2. a) Het model moet ter plaatse van de aangenomen beschadigingen zo dun mogelijk zijn om ervoor te zorgen dat de hoeveelheid ingestroomd water en het zwaartepunt de werkelijkheid zo getrouw mogelijk nabootsen. Ingezien wordt dat het onmogelijk kan zijn de modelromp en de elementen van primaire en secundaire indeling ter plaatse van de beschadiging in voldoende detail te bouwen en dat het wegens deze constructiebeperkingen onmogelijk kan zijn de aangenomen permeabiliteit van de ruimte nauwkeurig te berekenen.

- 2.2.2. b) Bij deze proeven is geconstateerd dat de hoogte van het model van invloed kan zijn op de resultaten bij dynamische beproeving. Het is dan ook nodig dat voor het model van het schip tot ten minste driemaal de standaardhoogte van de bovenbouw boven het schottendek (vrijboord) wordt gebruikt, zodat de grote golven van de golfreën niet over het model breken.

- 2.2.2. c) Het is belangrijk dat niet alleen de diepgang in onbeschadigde toestand wordt gecontroleerd, maar ook de diepgang van het beschadigde model nauwkeurig wordt gemeten om deze te correleren met die welke is afgeleid uit de lekstabiliteitsberekening. Na meting van de diepgang in beschadigde toestand kunnen aanpassingen in de permeabiliteit van de beschadigde afdeling noodzakelijk blijken door het invoeren van onbeschadigde volumes of door het toevoegen van gewichten. Het is echter eveneens belangrijk dat het zwaartepunt van het vloedwater nauwkeurig wordt weergegeven. In dit geval moet bij eventuele aanpassingen het zekere voor het onzekere worden genomen.

2.2.2. d) Indien het model moet worden voorzien van afsluitingen op het dek en de afsluitingen minder hoog zijn dan het vereiste in punt 2.3 van bijlage I, moet het model worden uitgerust met videowaarneming (CCTV) zodat eventueel „overspatten” en eventuele verzameling van water op het onbeschadigde gebied van het dek op de monitor kan worden gecontroleerd. In dit geval moet een video-opname worden gemaakt die deel uitmaakt van het beproevingsverslag.

2.2.3. Om ervoor te zorgen dat de bewegingskarakteristieken van het model die van het reële schip weergeven, is het belangrijk dat men het model in onbeschadigde toestand zowel doet hellen als slingeren, zodat de GM in onbeschadigde toestand en de massaverdeling worden gecontroleerd.

De dwarsscheepse traagheidsstraal van het reële schip mag niet meer bedragen dan $0,4B$ en de langsscheepse traagheidsstraal niet meer dan $0,25 L$.

De dwarsscheepse slingerperiode van het model wordt verkregen door:

$$\frac{2 \times \pi \times 0,4 \times B}{\sqrt{g \times GM \times \lambda}}$$

waarin:

- GM: metacenterhoogte van het werkelijke (intacte) schip
 g: versnelling door zwaartekracht
 λ : modelschaal
 B: breedte van het werkelijke schip.

Noot

Hoewel het doen hellen en slingeren van het model in beschadigde toestand kan worden aanvaard als controle van de reststabiliteitskromme, mogen dergelijke proeven niet worden aanvaard ter vervanging van de proeven in onbeschadigde toestand.

Het beschadigde model moet niettemin worden geslingerd om de slingerperiode te verkrijgen die is vereist voor het uitvoeren van de in punt 3.1.2 bedoelde proeven.

2.2.4. De inhoud van dit punt heeft geen nadere toelichting. Aangenomen wordt dat de ventilatoren van de beschadigde afdeling van het reële schip het vervuld raken en de bewegingen van het vloedwater niet belemmeren. Bij het op schaal brengen van de ventilatievoorzieningen van het reële schip kunnen echter ongewenste schaaffecten optreden. Ter voorkoming van schaaffecten wordt aanbevolen de ventilatievoorzieningen op een grotere schaal te bouwen dan die van het model, waarbij ervoor wordt gezorgd dat dit niet van invloed is op de stroming van het water op het autodek.

2.2.5. Het gelijkbenigedriehoeksprofiel van de prismatische bresvorm is dat ter hoogte van de lastlijn.

In gevallen waarin schachten in de zijde met een breedte van minder dan $B/5$ zijn aangebracht en ter voorkoming van mogelijke schaaffecten, mag bovendien de lengte van de beschadiging ter plaatse van de schachten in de zijde niet minder dan 2 m bedragen.

Punt 3 — Werkwijze

3.1. Golfspectra

Het Jonswap-spectrum moet worden gebruikt, omdat dit qua strijklengte en duur beperkte zeetoestanden beschrijft, die overeenkomen met de meeste zeetoestanden in de wereld. In dit verband is het niet alleen belangrijk dat de piekperiode van de golfreën wordt gecontroleerd, maar ook dat de nuldoorgangperiode correct is.

3.1.1. Overeenkomende met een piekperiode van $4\sqrt{h_s}$ en gegeven dat de versterkingsfactor γ 3,3 is, mag de nuldoorgangperiode niet groter zijn dan:

$$\{T_p/(1,20 \text{ tot } 1,28)\} \pm 5 \%$$

3.1.2. Overeenkomende met een piekperiode die gelijk is aan de rolperiode van het beschadigde model en gegeven dat de factor γ 1 is, mag de nuldoorgangperiode niet groter zijn dan:

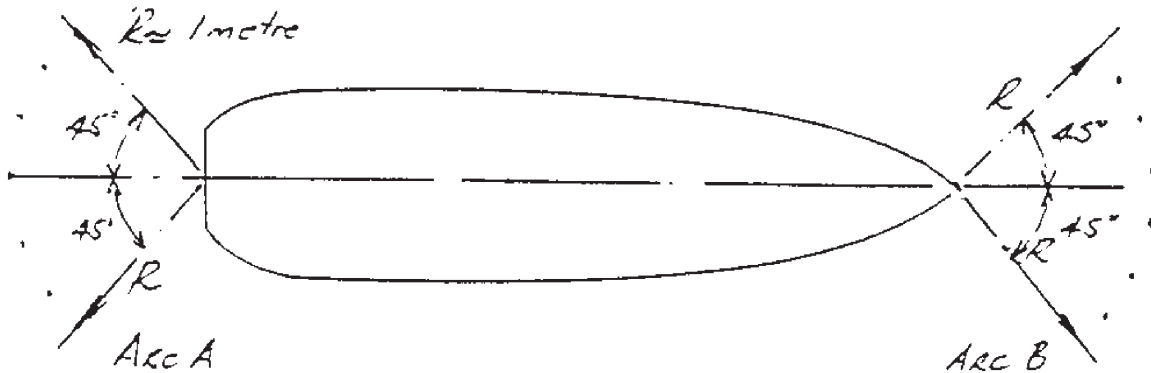
$$\{T_p/(1,3 \text{ tot } 1,4)\} \pm 5 \%,$$

waarbij moet worden opgemerkt dat, indien de rolperiode van het beschadigde model groter is dan $6\sqrt{h_s}$, de piekperiode moet worden beperkt tot $6\sqrt{h_s}$.

Noot

Het is in de praktijk niet uitvoerbaar gebleken voor nuldoorgangsperioden van de modelgolfspectra grenzen vast te stellen volgens de nominale waarden van de mathematische formules. Daarom is een onzekerheidsmarge van 5 % toegestaan.

Vereist wordt dat voor iedere proefreeks het golfspectrum wordt geregistreerd en gedocumenteerd. Metingen voor deze registratie moeten in de onmiddellijke nabijheid van het model worden verricht (maar niet aan lijzijde) — zie onderstaande figuur — en ook dicht bij de golfopwekker. Voorts moet het model van instrumenten zijn voorzien zodat de bewegingen (rollen, rijzen en stampen) en de stand ervan (slagzij, inzinking en trim) gedurende de gehele proef worden gecontroleerd en geregistreerd.

De golfmeter voor de golven „dicht bij het model” moet op boog A of op boog B worden geplaatst (figuur a).

Punten 3.2, 3.3, 3.4

De inhoud van deze punten wordt duidelijk geacht.

3.5. Gesimuleerde beschadigingen

Uitgebreid onderzoek met het oog op de ontwikkeling van geschikte criteria voor nieuwe vaartuigen heeft duidelijk aangetoond dat, behalve belangrijke parameters voor het overlevingsvermogen van passagiersschepen als GM en vrijboord, het oppervlak onder de reststabiliteitskromme tot de hoek van de maximum-GZ-waarde eveneens een belangrijke factor vormt. Bij het kiezen van de ongunstigste SOLAS-beschadiging om aan het vereiste van punt 3.5.1 te voldoen, moet als ongunstigste beschadiging die worden genomen welke het kleinste gebied onder de reststabiliteitskromme tot de hoek van de maximum-GZ-waarde oplevert.

Punt 4 — Overlevingscriteria

De inhoud van dit punt wordt duidelijk geacht.

Punt 5 — Goedkeuring van de proef

De volgende documenten moeten deel uitmaken van het verslag voor de administratie:

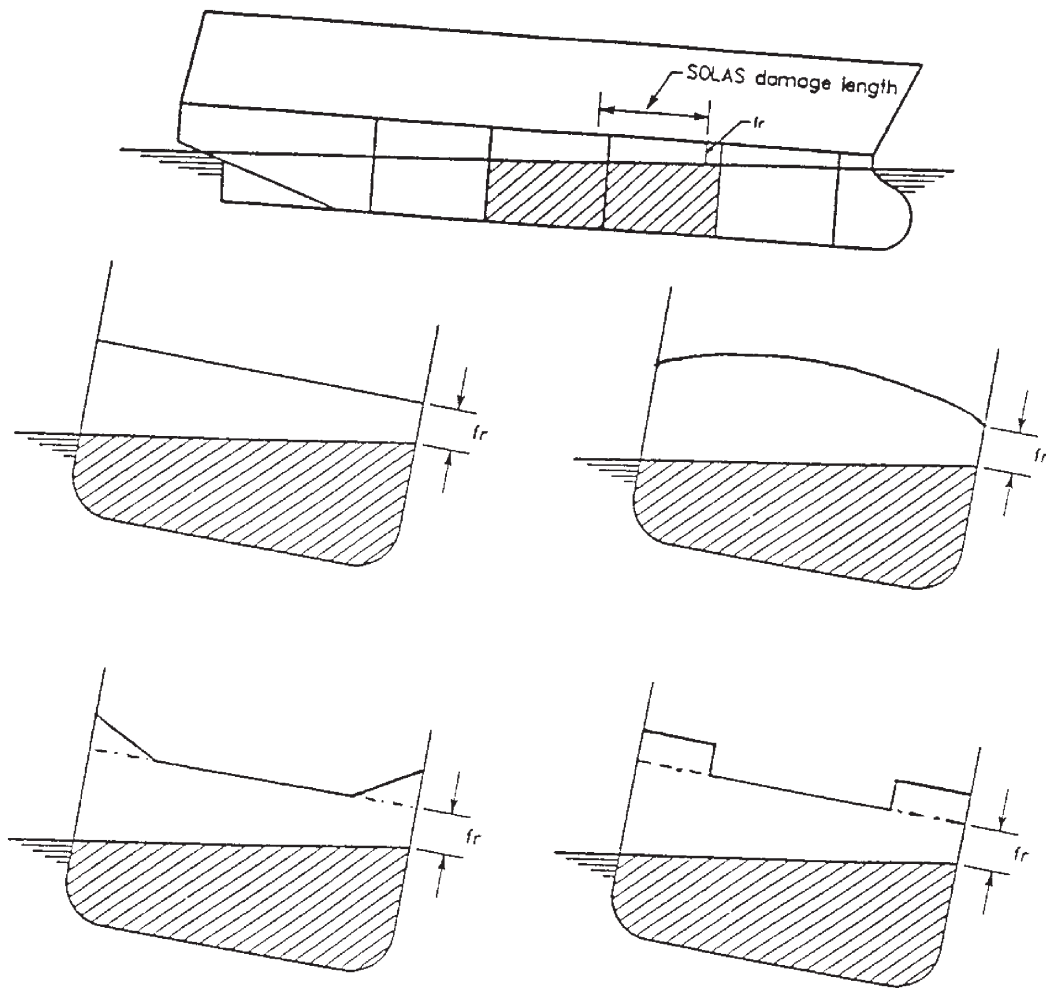
- a) lekstabiliteitsberekeningen voor ongunstigste SOLAS- en midscheepse beschadiging (voorzover deze verschillend zijn);
- b) tekening van de algemene inrichting van het model, met bijzonderheden inzake bouw en instrumentatie;
- c) verslagen van de hellingproef en slingerproef;
- d) berekeningen van de slingerperioden van het reële schip en van het model;
- e) nominale en gemeten golfspectra (respectievelijk dicht bij de golfopwekker en het model);
- f) representatieve registratie van de bewegingen, positie en drift van het model;
- g) relevante video-opnames.

Noot

De administratie moet getuige zijn van alle proeven.

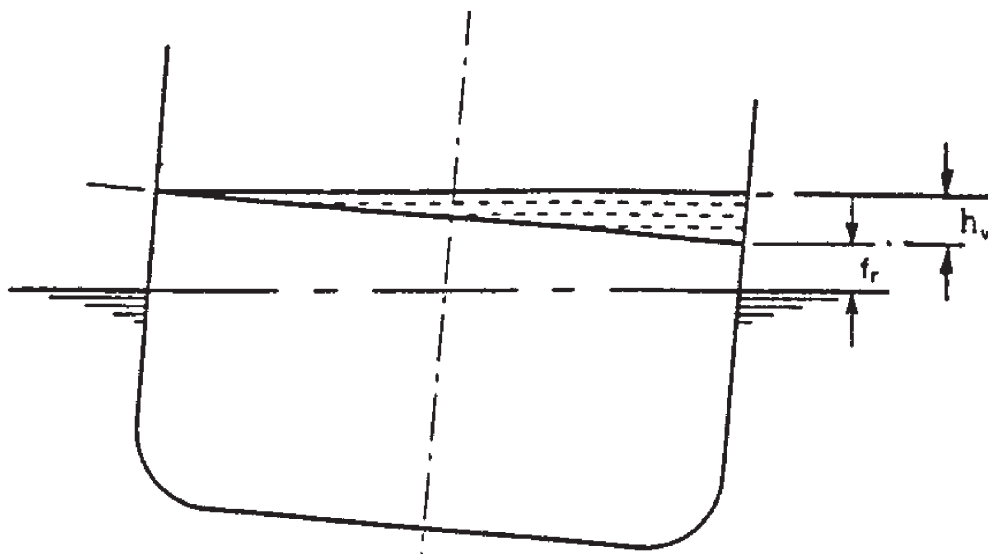
Figuren*(Indicatieve richtsnoeren voor nationale administraties)*

Figuur 1

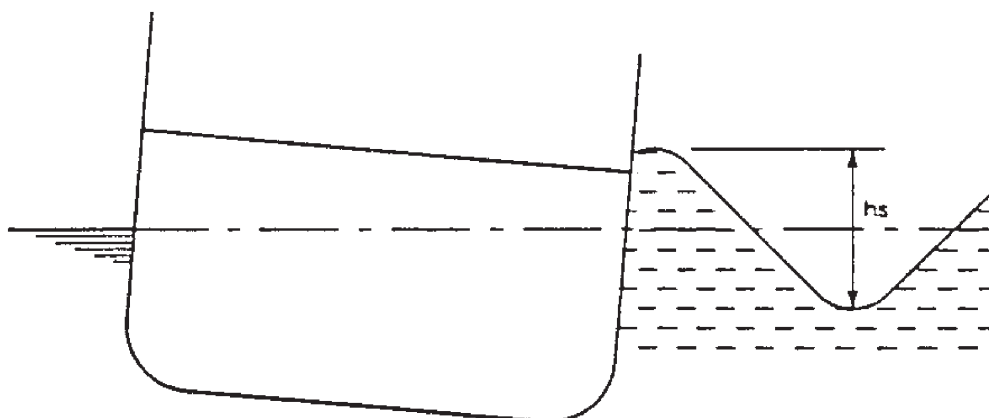
Lengte van de beschadiging volgens SOLAS.

Figuur 2

1. Indien $f_r \geq 2,0$ m, hoogte van het water op het dek (h_w) = 0,0 m.
2. Indien $f_r \leq 0,3$ m, hoogte van het water op het dek (h_w) = 0,5 m.

Figuur 3

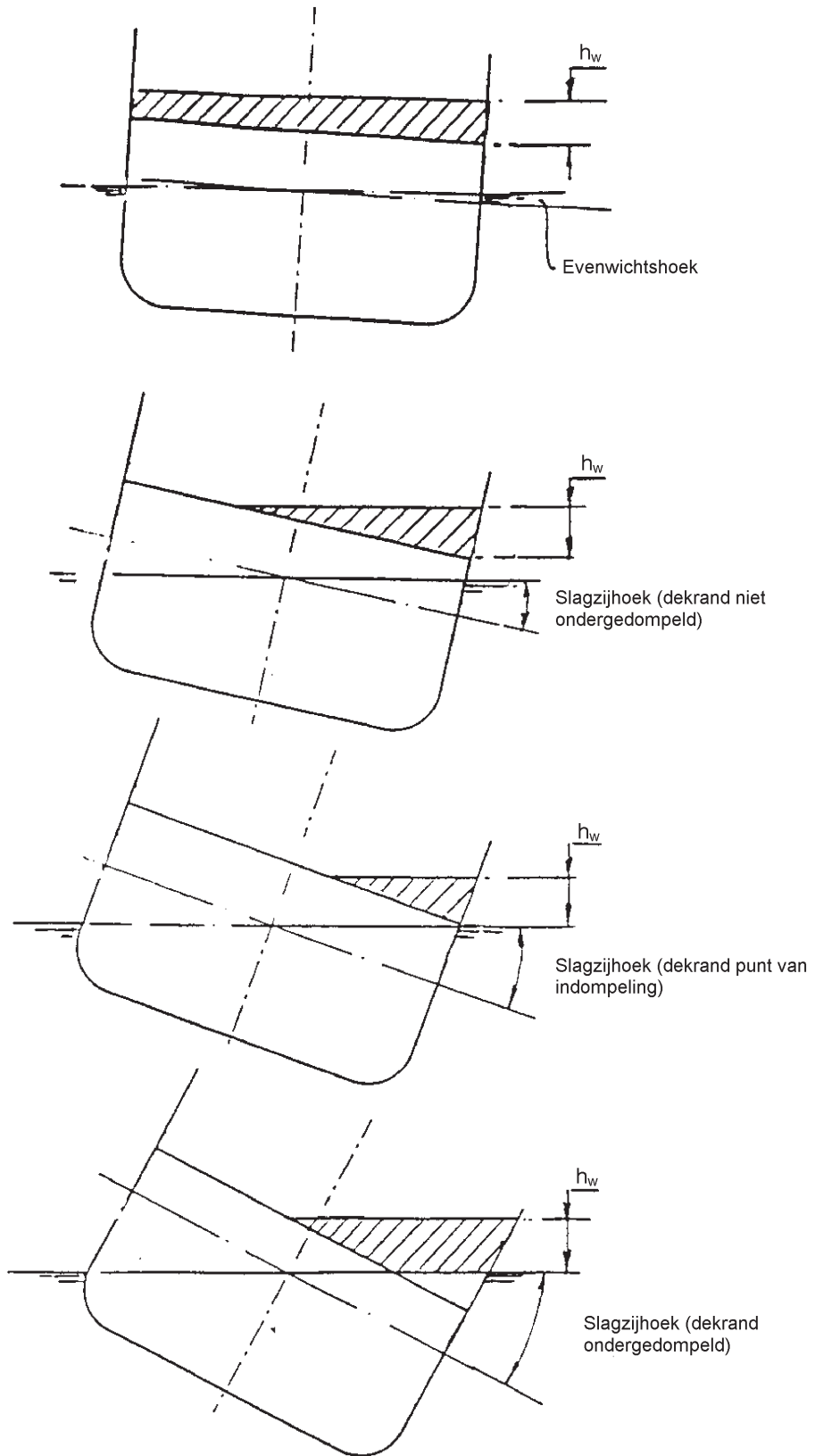
1. Indien $h_s \geq 4,0$ m, wordt de hoogte van het water op het dek berekend als in figuur 3.
2. Indien $h_s \leq 1,5$ m, hoogte van het water op het dek (h_w) = 0,0 m.

Bijvoorbeeld

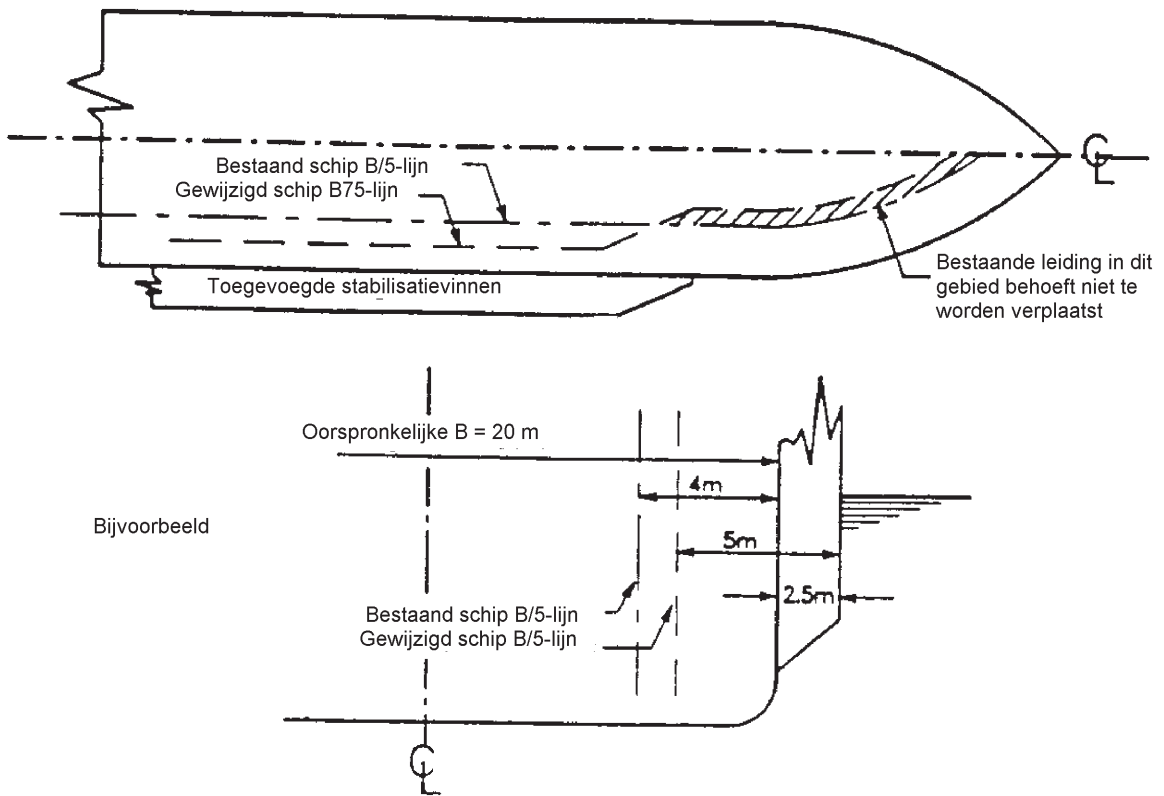
Indien $f_r = 1,15$ m en $h_s = 2,75$ m, hoogte $h_w = 0,125$ m.

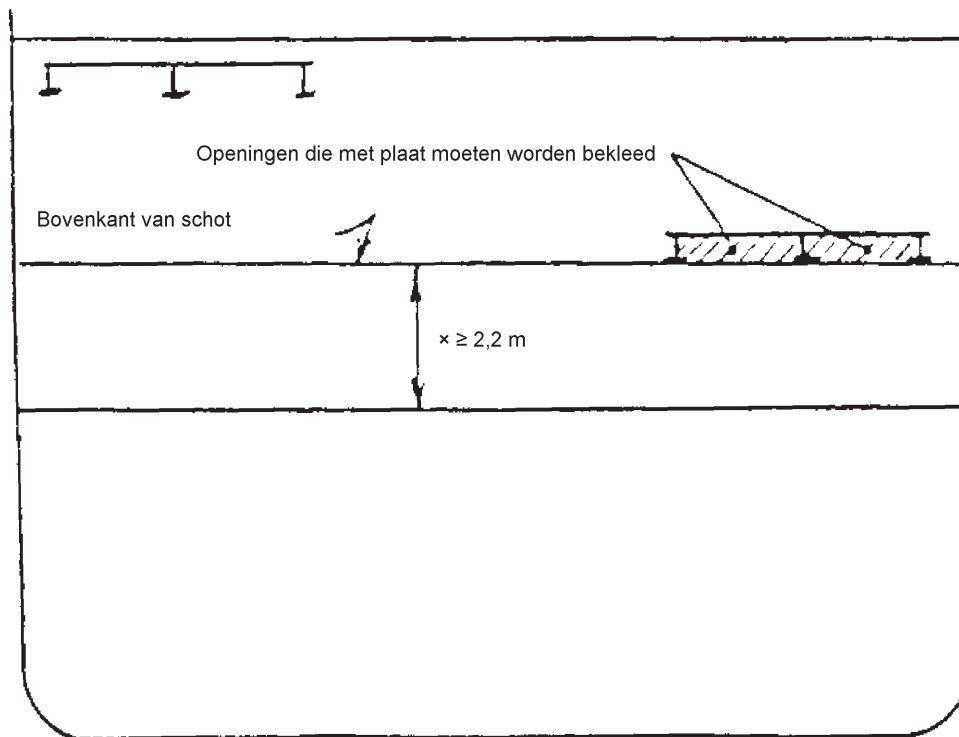
Figuur 4

Figuur 5

Figuur 6

Schip zonder hangende autodekken

Voorbeeld 1

Hoogte van het water op het dek = 0,25 m

Vereiste minimumhoogte van afsluiting = 2,2 m

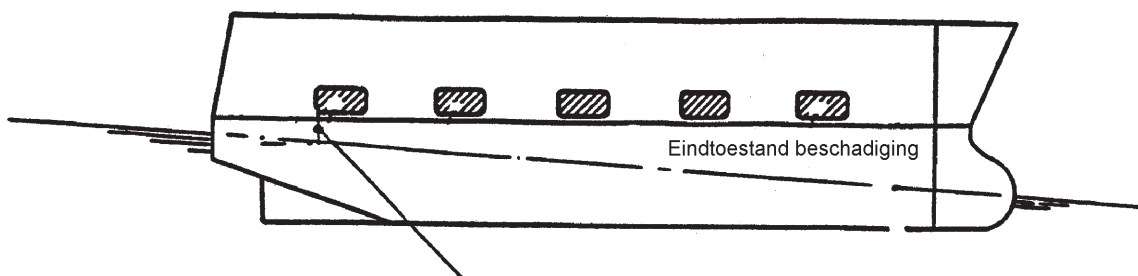
Schip met hangend dek (ter plaatse van de afsluiting)

Voorbeeld 2

Hoogte van het water op het dek (h_w) = 0,25 m

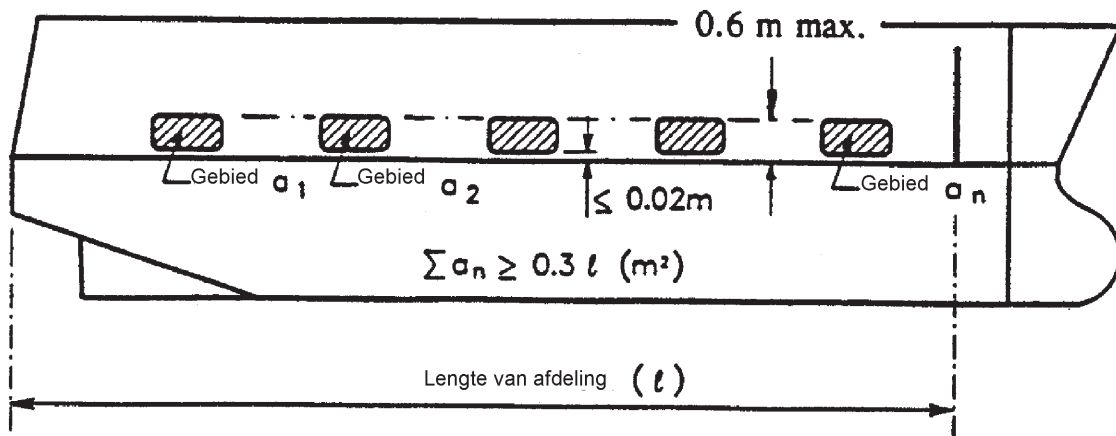
Vereiste minimumhoogte van afsluiting = x

Figuur 7

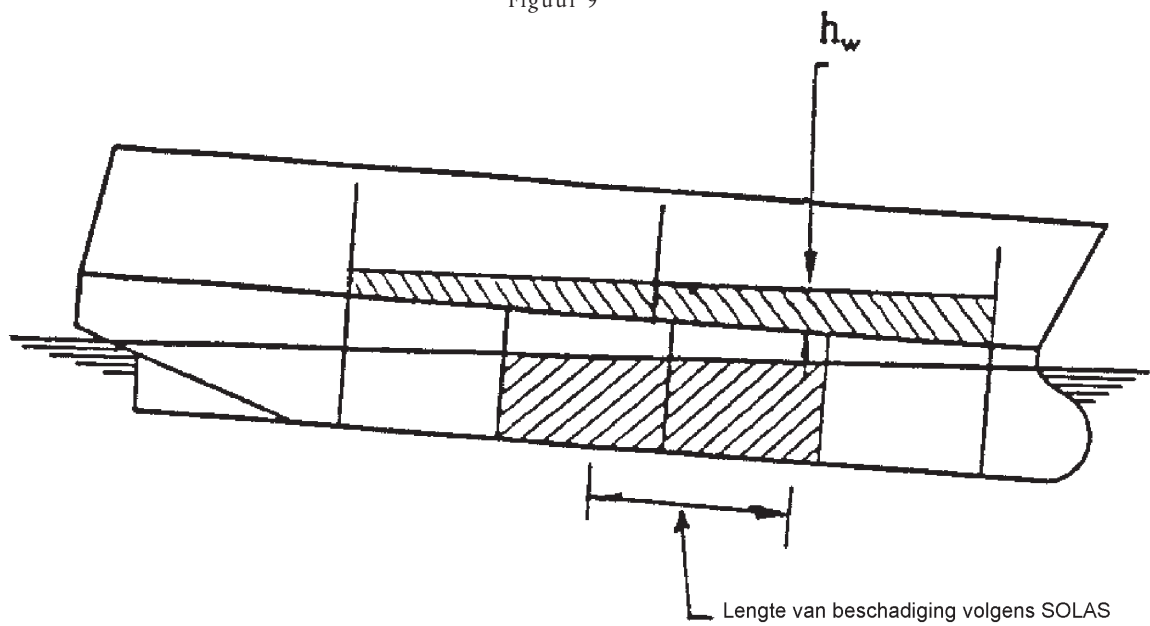

Minimaal vereist vrijboord tot waterloospoort = 1,0 m

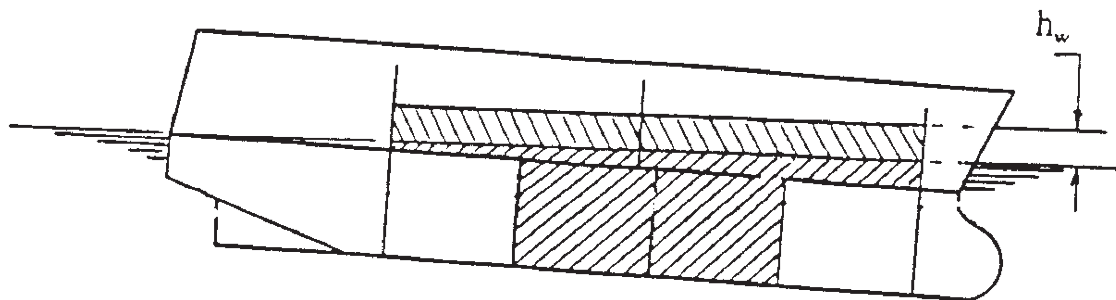
Figuur 8

Figuur 9

Dekrand niet ondergedompeld

Dekrand ondergedompeld

RICHTLIJN 2003/30/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 8 mei 2003****ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen in het vervoer**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad van Göteborg van 15 en 16 juni 2001 heeft overeenstemming bereikt over een communautaire strategie voor duurzame ontwikkeling die een aantal maatregelen omvat, waaronder de ontwikkeling van biobrandstoffen.
- (2) Natuurlijke hulpbronnen, waarvan volgens artikel 174, lid 1, van het Verdrag behoedzaam en rationeel gebruik moet worden gemaakt, omvatten olie, aardgas en vaste brandstoffen, die als energiebron van essentieel belang zijn, maar ook de belangrijkste bronnen van koolstofdioxide-emissies vormen.
- (3) Er bestaat echter een breed scala van biomassa waaruit biobrandstoffen gewonnen kunnen worden, afkomstig van land- en bosbouwproducten en van afval- en restproducten van de bosbouw, de houtverwerkende industrie en de levensmiddelenindustrie.
- (4) De vervoerssector neemt meer dan 30 % van het eindverbruik van energie in de Gemeenschap voor zijn rekening en groeit, een tendens die zich waarschijnlijk nog zal versterken, en de uitstoot van koolstofdioxide houdt hiermee gelijke tred. Deze groei zal procentueel sterker zijn in de kandidaat-lidstaten na hun toetreding tot de Europese Unie.
- (5) Het Witboek van de Europese Commissie „Het Europese vervoersbeleid tot het jaar 2010: tijd om te kiezen” gaat ervan uit dat de CO₂-emissie van de vervoerssector tussen 1990 en 2010 met 50 % zal stijgen tot ongeveer 1 113 miljoen ton en stelt hiervoor met name het wegvervoer verantwoordelijk, waarvan 84 % van de door het vervoer veroorzaakte CO₂-uitstoot afkomstig is. Om ecologische redenen wordt er in het Witboek derhalve op aangedrongen dat de afhankelijkheid van aardolie

(momenteel 98 %) in de vervoerssector door toepassing van alternatieve brandstoffen, zoals biobrandstoffen, verminderd wordt.

- (6) Een intensiever gebruik van biotransportbrandstoffen is een onderdeel van het pakket maatregelen dat nodig is ter naleving van het Protocol van Kyoto, alsook van enig ander beleidspakket ter nakoming van verdere verplichtingen terzake.
- (7) Een intensiever gebruik van biotransportbrandstoffen, waarbij andere alternatieve brandstoffen, waaronder LPG en CNG voor voertuigen, niet worden uitgesloten, is een van de instrumenten waarmee de Gemeenschap haar afhankelijkheid van ingevoerde energie kan verminderen en invloed kan uitoefenen op de transportbrandstofmarkt en daarmee op de continuïteit van de energievoorziening op middellange en lange termijn. Dit motief mag echter niet afdoen aan het belang van het naleven van de communautaire wetgeving inzake de kwaliteit van brandstof, de uitstoot van motorvoertuigen en de kwaliteit van de lucht.
- (8) Als gevolg van de technologische vooruitgang zijn de meeste momenteel in de Europese Unie in het verkeer zijnde voertuigen in staat zonder probleem een brandstofmengsel te gebruiken dat voor een klein percentage bestaat uit biobrandstoffen. Op grond van de laatste technologische ontwikkelingen kunnen hogere percentages biobrandstoffen worden gebruikt. Er zijn landen waarin al 10 % of meer biobrandstof in het brandstofmengsel wordt gebruikt.
- (9) Bedrijfswagenparken bieden mogelijkheden voor het gebruik van hogere concentraties biobrandstoffen. In sommige steden bestaan reeds bedrijfswagenparken die functioneren op onvermengde biobrandstoffen en zo in sommige gevallen hebben bijgedragen tot de verbetering van de luchtkwaliteit in stedelijke gebieden. De lidstaten zouden derhalve het gebruik van biobrandstoffen in het openbaar vervoer verder kunnen bevorderen.
- (10) De bevordering van het gebruik van biobrandstoffen in het vervoer is een stap in de richting van een bredere toepassing van biomassa, die uiteindelijk zal leiden tot een grotere ontwikkeling van biobrandstoffen zonder andere opties uit te sluiten, in het bijzonder de waterstofoptie.
- (11) De waterstofsector moet in het onderzoeksbeleid van de lidstaten inzake intensiever gebruik van biobrandstoffen een belangrijke plaats krijgen en moet ook in de communautaire kaderprogramma's worden aangemoedigd.

⁽¹⁾ PB C 103 E van 30.4.2002, blz. 205 en PB C 331 E van 31.12.2002, blz. 291.

⁽²⁾ PB C 149 van 21.6.2002, blz. 7.

⁽³⁾ PB C 278 van 14.11.2002, blz. 29.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 4 juli 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 november 2002 (PB C 32 E van 11.2.2003, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 12 maart 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

- (12) Onvermengde plantaardige olie uit oliehoudende planten die gewonnen wordt door persing, extractie of soortgelijke procédés en die natuurlijk of geraffineerd, maar chemisch ongewijzigd is, kan in bepaalde gevallen ook als biobrandstof worden gebruikt, indien het gebruik daarvan verenigbaar is met de motortypen en de daarvoor geldende emissievoorschriften.
- (13) De voorwaarde dat nieuwe soorten brandstoffen moeten voldoen aan erkende technische normen is belangrijk voor de acceptatie op grote schaal door klanten en voertuigproducenten, en daarmee voor de verspreiding op de markt. Technische normen vormen ook het uitgangspunt voor de eisen aan en het toezicht op emissies. Wat nieuwe soorten brandstoffen betreft, kan het moeilijk zijn te voldoen aan de huidige technische normen, die voornamelijk zijn ontwikkeld voor conventionele fossiele brandstoffen. De Commissie en de normalisatie-instellingen moeten de ontwikkelingen volgen en actief normen aanpassen en opstellen, met name vluchtigheidsparameters, zodat nieuwe soorten brandstoffen geïntroduceerd kunnen worden, met behoud van de eisen op het gebied van de milieuprestaties.
- (14) Bio-ethanol en biodiesel, die in gemengde of ongemengde vorm in voertuigen worden gebruikt, moeten voldoen aan de kwaliteitsnormen die zijn vastgesteld om te garanderen dat de motoren optimaal functioneren. Bij biodiesel voor dieselmotoren die met het veresteringsprocédé is geproduceerd, kan de norm prEN 14214 van het Europees Comité voor normalisatie (CEN) voor methylvetzuren (FAME) worden toegepast. Daarnaast zou het CEN geschikte normen voor andere biotransportbrandstoffen in de Europese Unie moeten vaststellen.
- (15) Bevordering van het gebruik van biobrandstoffen met inachtneming van duurzame landbouw- en bosbouwpraktijken, als vastgelegd in het gemeenschappelijk landbouwbeleid, zal nieuwe kansen scheppen voor duurzame plattelandsontwikkeling in het kader van een meer marktgericht gemeenschappelijk landbouwbeleid dat meer op de Europese markt gericht is, en voor een levend platteland en een multifunctioneel landbouwbeleid, en kan een nieuwe markt voor innoverende landbouwproducten openen voor de huidige en toekomstige lidstaten.
- (16) In zijn resolutie van 8 juni 1998 ⁽¹⁾ heeft de Raad zijn steun gegeven aan de strategie en het actieplan voor duurzame energiebronnen van de Commissie en heeft hij aangedrongen op specifieke maatregelen in de sector biobrandstoffen.
- (17) In het Groenboek van de Commissie „Op weg naar een Europese strategie voor een continue energievoorziening” wordt als doel gesteld om in de sector van het wegvervoer conventionele brandstoffen tegen 2020 voor 20 % te vervangen door alternatieve brandstoffen.
- (18) De marktpenetratie van alternatieve brandstoffen is niet alleen afhankelijk van een ruime beschikbaarheid, maar ook van concurrerende prijzen.
- (19) In zijn resolutie van 18 juni 1998 ⁽²⁾ heeft het Europees Parlement erop aangedrongen het marktaandeel van biobrandstoffen binnen vijf jaar tot 2 % te verhogen door middel van een pakket maatregelen dat onder andere voorziet in belastingvrijstelling, financiële steun voor de verwerkende industrie en de vaststelling van een verplicht percentage biobrandstoffen voor de oliemaatschappijen.
- (20) Welke methode het meest geschikt is om op nationaal en communautair niveau het marktaandeel van biobrandstoffen op te voeren, is afhankelijk van de beschikbaarheid van hulpbronnen en grondstoffen, het nationale en communautaire beleid ter bevordering van biobrandstoffen, fiscale regelingen en de wijze waarop alle belanghebbenden/partijen erbij betrokken worden.
- (21) Nationale beleidsinitiatieven ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen mogen er niet toe leiden dat het vrije verkeer van brandstoffen die aan de in de communautaire wetgeving vastgestelde geharmoniseerde milieuspecificaties voldoen, wordt belemmerd.
- (22) De bevordering van de productie en het gebruik van biobrandstoffen kan helpen de afhankelijkheid van energie en de uitstoot van broeikasgassen te verminderen. Bovendien kunnen biobrandstoffen, in ongemengde vorm of als bijmengsel, in principe in bestaande motorvoertuigen en in het huidige distributiesysteem voor motorbrandstof worden gebruikt. Het bijmengen van biobrandstoffen bij fossiele brandstoffen kan een kostenvermindering in het distributiesysteem in de Gemeenschap vergemakkelijken.
- (23) Daar de doelstelling van het overwogen optreden, te weten de invoering van algemene beginselen inzake een minimumpercentage aan biobrandstoffen dat op de markt gebracht en gedistribueerd moet worden, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang van het optreden beter op communautair niveau kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan hetgeen nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (24) Onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van de duurzaamheid van biobrandstoffen moeten worden bevorderd.
- (25) Het toegenomen verbruik van biobrandstoffen moet gepaard gaan met een diepgaande analyse van de gevolgen op milieu-, economisch en sociaal gebied om te kunnen besluiten over de zin van een verhoging van het aandeel van biobrandstoffen in verhouding tot traditionele brandstoffen.

⁽¹⁾ PB C 198 van 24.6.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 210 van 6.7.1998, blz. 215.

- (26) Er dient te worden voorzien in de mogelijkheid om de lijst van biobrandstoffen en het percentage van de duurzame component alsmede het schema voor de introductie van biobrandstoffen op de markt voor transportbrandstoffen snel te kunnen aanpassen aan de technische vooruitgang en aan de resultaten van een milieueffectbeoordeling over de eerste fase van die introductie.
- (27) Er dient te worden voorzien in de mogelijkheid snel kwaliteitsnormen te ontwikkelen voor de biobrandstoffen die in de automobielsector worden gebruikt, hetzij ongemengd, hetzij bijgemengd in traditionele brandstoffen. Hoewel het biologisch afbreekbare deel van afval een potentieel nuttige bron is voor de productie van biobrandstoffen, moet in het kader van de kwaliteitsnorm rekening worden gehouden met de mogelijke vervuiling van het afval, om te voorkomen dat specifieke componenten het voertuig beschadigen en/of de kwaliteit van de emissie doen dalen.
- (28) De stimulering van de bevordering van biobrandstoffen moet stroken met de doelstellingen op het gebied van de continuïteit van de voorziening en het milieu en de hiermee verband houdende beleidsdoelstellingen en -maatregelen in elke lidstaat. De lidstaten kunnen daarbij nagaan wat de meest kosteneffectieve methoden zijn om de mogelijkheden van het gebruik van biobrandstof bekend te maken.
- (29) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,
- c) „andere hernieuwbare brandstoffen”: andere hernieuwbare brandstoffen dan biobrandstoffen, die afkomstig zijn van hernieuwbare energiebronnen als omschreven in Richtlijn 2001/77/EG ⁽²⁾ en voor vervoersdoeleinden gebruikt worden;
- d) „energie-inhoud”: de calorische onderwaarde van een brandstof.
2. Ten minste de hierna vermelde producten worden als biobrandstoffen beschouwd:
- a) „bio-ethanol”: voor gebruik als biobrandstof bestemd ethanol dat gewonnen is uit biomassa en/of de biologisch afbreekbare afvalfractie;
- b) „biodiesel”: voor gebruik als biobrandstof bestemd methylester van plantaardige of dierlijke olie van dieselkwaliteit;
- c) „biogas”: voor gebruik als biobrandstof bestemd brandstofgas dat gewonnen is uit biomassa en/of uit de biologisch afbreekbare afvalfractie en dat gezuiverd kan worden tot aardgaskwaliteit, of houtgas;
- d) „biomethanol”: voor gebruik als biobrandstof bestemd methanol dat gewonnen is uit biomassa;
- e) „biodimethylether”: voor gebruik als biobrandstof bestemde dimethylether die gewonnen is uit biomassa;
- f) „bioETBE (ethyl-tertiair-butylether)”: op basis van bio-ethanol geproduceerde ETBE. Het volumepercentage bioETBE dat als biobrandstof wordt gerekend, bedraagt 47 %;
- g) „bioMTBE (methyl-tertiair-butylether)”: een op basis van biomethanol geproduceerde brandstof. Het volumepercentage bioMTBE dat als biobrandstof wordt gerekend, bedraagt 36 %;
- h) „synthetische biobrandstoffen”: synthetische koolwaterstoffen of mengsels van synthetische koolwaterstoffen die gewonnen zijn uit biomassa;
- i) „biowaterstof”: voor gebruik als biobrandstof bestemde waterstof die gewonnen is uit biomassa en/of uit de biologisch afbreekbare afvalfractie;
- j) „onvermengde plantaardige olie”: door persing, extractie of soortgelijke procédés uit oliehoudende planten gewonnen olie, natuurlijk of geraffineerd, doch chemisch ongewijzigd, die beantwoordt aan de motortypen en de emissievoorschriften daarvoor.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn heeft tot doel in elke lidstaat het gebruik als vervanging van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen dieselolie of benzine in het vervoer te bevorderen, teneinde bij te dragen tot doelstellingen op het gebied van klimaatverandering, milieuvriendelijke voorzieningszekerheid en bevordering van hernieuwbare energiebronnen.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „biobrandstof”: vloeibare of gasvormige transportbrandstof die gewonnen is uit biomassa;
- b) „biomassa”: de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen van de landbouw (met inbegrip van plantaardige en dierlijke stoffen), de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, alsmede de biologisch afbreekbare fractie van industrieel en huishoudelijk afval;

Artikel 3

1. a) De lidstaten dragen er zorg voor dat een minimaal aandeel van biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen op hun markten aangeboden wordt, en stellen daarvoor nationale indicatieve streefcijfers vast.
- b) i) De referentiewaarde voor deze streefcijfers bedraagt 2 %, berekend op basis van de energie-inhoud van de totale hoeveelheid benzine en dieselolie die op 31 december 2005 voor vervoersdoeleinden op hun markten aangeboden wordt.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ Richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt (PB L 283 van 27.10.2001, blz. 33).

ii) De referentiewaarde voor deze streefcijfers bedraagt 5,75 %, berekend op basis van de energie-inhoud van de totale hoeveelheid benzine en dieselolie die op 31 december 2010 voor vervoersdoeleinden op hun markten aangeboden wordt.

2. Biobrandstoffen kunnen beschikbaar worden gesteld in de vorm van:

- a) ongemengde biobrandstoffen of in hoge concentraties in derivaten van minerale oliën, in overeenstemming met specifieke kwaliteitsnormen voor transporttoepassingen;
- b) biobrandstoffen die in derivaten van minerale oliën zijn bijgemengd in overeenstemming met de toepasselijke Europese normen inzake de technische specificaties van transportbrandstoffen (EN 228 en EN 590);
- c) van biobrandstoffen afgeleide vloeistoffen, zoals ETBE (ethyl-tertiair-butylether), waarbij het in artikel 2, lid 2, aangegeven percentage dat als biobrandstof wordt aange-merkt van toepassing is.

3. De lidstaten zien toe op het effect van het gebruik van dieselbrandstof waarin meer dan 5 % biobrandstoffen is bijgemengd door niet-aangepaste voertuigen, en treffen zo nodig maatregelen om ervoor te zorgen dat de toepasselijke communautaire wetgeving inzake emissienormen wordt nageleefd.

4. De lidstaten moeten bij hun maatregelen rekening houden met de volledige klimaat- en milieubalans van de verschillende soorten biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen en kunnen bij voorrang brandstoffen met een zeer goede, kosteneffectieve milieubalans bevorderen, met inachtneming van het concurrentievermogen en de continuïteit van de voorziening.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat het publiek van de eventuele beschikbaarheid van biobrandstoffen op de hoogte gebracht wordt. Voor derivaten van minerale oliën waarin een hoger percentage biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen dan de grenswaarde van 5 % methylvetzuur (FAME) of bio-ethanol is bijgemengd, wordt een aparte kenmerking op de verkooppunten verplicht gesteld.

Artikel 4

1. De lidstaten brengen jaarlijks vóór 1 juli bij de Commissie verslag uit over:

- de maatregelen die genomen zijn om het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen ter vervanging van diesel of benzine in het vervoer te bevorderen;
- de nationale middelen die zijn toegewezen voor de productie van biomassa ten behoeve van andere vormen van energiegebruik dan vervoer en
- de totale afzet van transportbrandstof en het aandeel van op de markt gebrachte biobrandstoffen, vermengd of onvermengd, en andere hernieuwbare brandstoffen in die afzet in het voorgaande jaar. In voorkomend geval brengen de lidstaten verslag uit over eventuele uitzonderlijke omstan-

digheden bij de voorziening van ruwe olie of olieproducten die de afzet van biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen hebben beïnvloed.

In het eerste verslag na de inwerkingtreding van deze richtlijn vermelden de lidstaten het niveau van hun nationale indicatieve streefcijfers voor de eerste fase. In het verslag over 2006 vermelden zij het niveau van hun nationale indicatieve streefcijfers voor de tweede fase.

Differentiatie van de nationale streefcijfers ten opzichte van de in artikel 3, lid 1, onder b), genoemde referentiewaarden, wordt in deze verslagen met redenen omkleed en kan op de volgende elementen worden gebaseerd:

- a) objectieve factoren, zoals het beperkte nationale potentieel voor de vervaardiging van biobrandstoffen uit biomassa;
- b) de hoeveelheid middelen die wordt toegewezen voor de productie van biomassa ten behoeve van andere vormen van energiegebruik dan vervoer en de specifieke technische en klimatologische kenmerken van de nationale markt voor transportbrandstoffen;
- c) nationale beleidsmaatregelen betreffende de toewijzing van vergelijkbare middelen voor de productie van andere transportbrandstoffen die gebaseerd zijn op hernieuwbare energiebronnen en die stroken met de doelstellingen van deze richtlijn.

2. De Commissie stelt uiterlijk op 31 december 2006, en vervolgens om de twee jaar, een evaluatieverslag op voor het Europees Parlement en de Raad over de vooruitgang die in de lidstaten met het gebruik van biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen is geboekt.

Dit verslag dient ten minste de onderstaande elementen te omvatten:

- a) de kosteneffectiviteit van de maatregelen die de lidstaten getroffen hebben om het gebruik van biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen te bevorderen;
- b) de economische aspecten en het milieueffect van een verdere verhoging van het aandeel van biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen;
- c) het aspect levenscyclus van biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen, om mogelijke maatregelen vast te stellen ten behoeve van de toekomstige bevordering van die brandstoffen die klimaat- en milieuvriendelijk zijn en het potentieel hebben om concurrerend en kostenefficiënt te worden;
- d) de duurzaamheid van gewassen die gebruikt worden voor de productie van biobrandstoffen, met name het bodemgebruik, de mate van teeltintensiteit, de wisselbouw en het gebruik van pesticiden;
- e) de evaluatie van de verschillende effecten van het gebruik van biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen op de klimaatverandering en de gevolgen voor de vermindering van CO₂-emissies;
- f) een overzicht van andere opties voor de lange termijn op het gebied van maatregelen betreffende de energie-efficiëntie op vervoersgebied.

Op grond van dat verslag dient de Commissie zo nodig voorstellen bij het Europees Parlement en de Raad in voor de aanpassing van de in artikel 3, lid 1, genoemde streefcijfers. Indien in het verslag wordt geconcludeerd dat de indicatieve streefcijfers waarschijnlijk niet gehaald worden om redenen die niet gerechtvaardigd zijn en/of geen verband houden met nieuw wetenschappelijk bewijs, worden in die voorstellen in een passende vorm nationale streefcijfers opgenomen, waaronder eventueel bindende streefcijfers.

Artikel 5

De lijst in artikel 2, lid 2, kan volgens de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure aan de technische vooruitgang worden aangepast, rekening houdend met het milieueffect van biobrandstoffen.

Artikel 6

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 7

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 31 december 2004 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 8

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 mei 2003.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

M. CHRISOCHOÏDIS

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 13 mei 2003

waarbij Duitsland wordt gemachtigd een maatregel toe te passen in afwijking van artikel 17 van Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting

(2003/354/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag⁽¹⁾, en met name op artikel 27, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij op 17 december 2002 bij het secretariaat-generaal van de Commissie geregistreerde brief hebben de Duitse autoriteiten toestemming gevraagd om de toepassing van een afwijkende maatregel die hen bij artikel 1 van Beschikking 2000/186/EG van de Raad⁽³⁾ was toegestaan, te mogen verlengen.
- (2) De andere lidstaten zijn op 17 januari 2003 van dit verzoek in kennis gesteld.
- (3) De afwijkende maatregel heeft betrekking op de totale uitsluiting van het recht op aftrek van de BTW op uitgaven voor goederen en diensten die voor meer dan 90 % van het totale gebruik voor de privé-behoefte van de belastingplichtige of diens werknemers, of meer in het algemeen voor andere dan bedrijfsdoeleinden worden gebruikt. Deze afwijking van artikel 17 van Richtlijn 77/388/EEG, zoals gewijzigd bij artikel 28 septies van die richtlijn, wordt gerechtvaardigd door de noodzaak de BTW-heffing te vereenvoudigen; zij heeft geen noemenswaardige invloed op het belastingbedrag dat verschuldigd is in het stadium van het eindverbruik.

(4) De machtiging is op 31 december 2002 vervallen, terwijl de juridische en feitelijke elementen die de toepassing van de bedoelde vereenvoudigingsmaatregel hebben gerechtvaardigd, niet zijn veranderd en nog steeds bestaan.

(5) De geldigheidsduur van de nieuwe machtiging dient evenwel te worden beperkt tot 30 juni 2004. Door het vaststellen van deze maximumgeldigheidsduur kan de afwijkende maatregel opnieuw worden onderzocht in het licht van het arrest in zaak C-17/01, waarover het Hof waarschijnlijk in de loop van 2003 uitspraak zal doen.

(6) De afwijking heeft geen negatieve gevolgen voor de eigen middelen van de Gemeenschappen uit hoofde van de BTW,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In afwijking van het bepaalde in artikel 17, lid 2, van Richtlijn 77/388/EEG wordt Duitsland gemachtigd de BTW op uitgaven voor goederen en diensten van het recht op aftrek uit te sluiten, wanneer deze goederen en diensten voor meer dan 90 % van het totale gebruik voor privé-doeleinden van de belastingplichtige of diens werknemers worden gebruikt of, meer in het algemeen, voor andere dan bedrijfsdoeleinden.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing tot en met 30 juni 2004.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/93/EG (PB L 331 van 7.12.2002, blz. 27).

⁽²⁾ Voorstel van 18 maart 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 59 van 4.3.2000, blz. 12.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 13 mei 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
M. CHRISOCHOÏDIS

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 april 2003

tot wijziging van Beschikking 2003/207/EG inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag

(Zaak COMP/E-3/36.700 — Industriële en medische gassen)

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1180)

(Slechts de teksten in de Engelse en de Nederlandse taal zijn authentiek)

(2003/355/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1216/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 3 en artikel 15, lid 2,

Gezien Beschikking 2003/207/EG van de Commissie van 24 juli 2002 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag (zaak COMP/E-36.700 — Industriële en medische gassen) ⁽³⁾ (hierna „de beschikking”),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie stelde in haar beschikking vast dat tijdens bijeenkomsten van maart en oktober 1994 mededingingsbepalende besprekingen over „prijsschalen” en „minimumprijzen” voor kleine afnemers van cilinders hebben plaatsgevonden met het oog op het sluiten van een overeenkomst tussen bepaalde ondernemingen, waaronder Westfalen Gassen Nederland BV (hierna „Westfalen”) ⁽⁴⁾.
- (2) Vastgesteld werd dat Westfalen had deelgenomen aan de volgende overeenkomsten/onderling afgestemde feitelijke gedragingen ⁽⁵⁾:
  - a) vaststelling van prijsverhogingen van oktober 1994 tot en met december 1995, het eind van het jaar waarvoor de prijsverhogingen ten uitvoer gelegd moesten worden;
  - b) vaststelling van moratoria van oktober 1994 tot en met januari 1995 om bovengenoemde prijsverhogingen ten uitvoer te leggen;

c) vaststelling van minimumprijzen van maart 1994 tot en met december 1995, het eind van het jaar waarvoor de minimumprijzen waren overeengekomen.

- (3) De Commissie kwam tot de slotsom dat Westfalen van maart 1994 tot en met december 1995 inbreuk heeft gemaakt op artikel 81, lid 1 van het Verdrag ⁽⁶⁾ en dat de onderneming heeft deelgenomen aan de volgende overeenkomsten/onderling afgestemde feitelijke gedragingen ⁽⁷⁾:
  - a) vaststelling van prijsverhogingen van oktober 1994 tot en met december 1995;
  - b) vaststelling van moratoria van oktober 1994 tot en met januari 1995;
  - c) de vaststelling van minimumprijzen van maart 1994 tot en met december 1995.
- (4) De Commissie concludeerde dat Westfalen voor deze inbreuk een geldboete moest worden opgelegd met een basisbedrag van 0,45 miljoen EUR, welk bedrag wegens de duur van de inbreuk met 15 % diende te worden verhoogd ⁽⁸⁾. Gezien de verzachtende omstandigheden die op de onderneming van toepassing zijn, kwam de Commissie tot de slotsom dat een boetebedrag van 0,43 miljoen EUR gerechtvaardigd was, voordat de mededeling van de Commissie betreffende het niet opleggen of het verminderen van geldboeten in mededingingszaken („de clementieregeling”) werd toegepast ⁽⁹⁾. Aangezien de genoemde mededeling niet op Westfalen van toepassing was, legde de Commissie deze onderneming een geldboete op van in totaal 0,43 miljoen EUR ⁽¹⁰⁾.
- (5) Westfalen tekende op 4 oktober 2002 beroep aan bij het Gerecht van eerste aanleg ⁽¹¹⁾, waarbij zij de beschikking op bepaalde gronden betwistte; zo beweerde de onderneming dat zij niet had deelgenomen aan de bijeenkomst van maart 1994.

⁽¹⁾ PB 13 van 21.2.1962, blz. 204/62.

⁽²⁾ PB L 148 van 15.6.1999, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 84 van 1.4.2003, blz. 1.

⁽⁴⁾ Punt 205 van de beschikking.

⁽⁵⁾ Punt 393 van de beschikking.

⁽⁶⁾ Punt 433 van de beschikking.

⁽⁷⁾ Punt 436 van de beschikking.

⁽⁸⁾ Punt 438 van de beschikking.

⁽⁹⁾ Punten 449 en 450 van de beschikking.

⁽¹⁰⁾ Punt 460 van de beschikking.

⁽¹¹⁾ Zaak T-303/02 Westfalen/Commissie (PB C 305 van 7.12.2002, blz. 25).

- (6) Naar aanleiding van dit beroep gaf de Commissie zich er rekenschap van dat zij in haar beoordeling een feitelijke fout had gemaakt omdat zij niet in aanmerking had genomen dat Westfalen inderdaad niet aanwezig was op de bovengenoemde bijeenkomst van maart 1994, doch uitsluitend op de bijeenkomst van oktober 1994 ⁽¹⁾.
- (7) Derhalve moet worden vastgesteld dat Westfalen heeft deelgenomen aan de volgende overeenkomsten/onderling afgestemde feitelijke gedragingen:
- vaststelling van prijsverhogingen van oktober 1994 tot en met december 1995, het eind van het jaar waarvoor de prijsverhogingen ten uitvoer gelegd moesten worden;
  - vaststelling van moratoria van oktober 1994 tot en met januari 1995 om bovengenoemde prijsverhogingen ten uitvoer te leggen;
  - de vaststelling van minimumprijzen van oktober 1994 tot december 1995, het eind van het jaar waarvoor de minimumprijzen waren overeengekomen.
- (8) Bijgevolg moet worden vastgesteld dat Westfalen van oktober 1994 tot en met december 1995 inbreuk heeft gemaakt op artikel 81, lid 1, van het Verdrag, en dat de onderneming heeft deelgenomen aan de volgende overeenkomsten/onderling afgestemde feitelijke gedragingen:
- vaststelling van prijsverhogingen van oktober 1994 tot en met december 1995;
  - vaststelling van moratoria van oktober 1994 tot en met januari 1995;
  - de vaststelling van minimumprijzen van oktober 1994 tot en met december 1995.
- (9) Bijgevolg zou de Commissie, uitgaande van hetzelfde basisbedrag en een verhoging voor de duur van de inbreuk die thans tot 10 % wordt verlaagd, het bedrag van de boete voor Westfalen op 0,49 miljoen EUR moeten vaststellen. De verzachtende omstandigheden die voor deze onderneming gelden in aanmerking genomen, en voordat de clementieregeling wordt toegepast, zou de geldboete 0,41 miljoen EUR moeten bedragen, en de totale geldboete die de onderneming wordt opgelegd zou 0,41 miljoen EUR moeten bedragen.
- (10) Deze wijziging heeft geen gevolgen voor de overige partijen waarop de beschikking van toepassing is of voor de overige inhoud van de beschikking inzake Westfalen.
- (11) Het verschil tussen het bedrag van de boete van 0,43 miljoen EUR dat bij de beschikking aan Westfalen is opgelegd, welk bedrag reeds door die onderneming is betaald, en het gewijzigde bedrag van de boete dat bij de onderhavige beschikking is vastgesteld, te weten 0,41 miljoen EUR, d.w.z. 0,02 miljoen EUR, zal aan de onderneming worden terugbetaald,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2003/207/EG wordt hierbij als volgt gewijzigd:

- in artikel 1 wordt: „Westfalen Gassen Nederland BV van maart 1994 tot en met december 1995” vervangen door: „Westfalen Gassen Nederland BV van oktober 1994 tot en met december 1995”;
- in artikel 3 wordt: „Westfalen Gassen Nederland BV 0,43 miljoen EUR” vervangen door: „Westfalen Gassen Nederland BV 0,41 miljoen EUR”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot:

AGA AB
S-181 81 Lidingö
Air Liquide BV
De Witbogt 1
5652 AG Eindhoven
Nederland
Air Products Nederland BV
Klaprozenweg 101
Noordpoort
1033 NN Amsterdam
Nederland
BOC Group plc
Chertsey Road
Windlesham
GU20 6HJ — Surrey
United Kingdom
Messer Nederland BV
Middenweg 17
4782 PM Moerdijk
Nederland
NV Hoek Loos
Havenstraat 1
Postbus 78
3100 AB Schiedam
Nederland
Westfalen Gassen Nederland BV
Rigastraat 20
7418 EW Deventer
Nederland

Gedaan te Brussel, 9 april 2003.

Voor de Commissie
Mario MONTI
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ Zie tabel 5 in punt 106 van de beschikking.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 mei 2003

houdende tweede wijziging van Beschikking 2003/289/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met aviaire influenza in België*(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1688)***(Slechts de teksten in de Franse en de Nederlandse taal zijn authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/356/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10,Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 9,Gelet op Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ⁽⁵⁾, en met name op artikel 4, leden 1 en 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 16 april 2003 hebben de veterinaire autoriteiten van België de Commissie in kennis gesteld van een sterk vermoeden van besmetting met aviaire influenza in de provincie Limburg, dat later is bevestigd.
- (2) De Belgische autoriteiten hebben, nog voordat de ziekte officieel is bevestigd, onmiddellijk de nodige maatregelen genomen op grond van Richtlijn 92/40/EEG van de Raad tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza ⁽⁶⁾.
- (3) Voor de duidelijkheid en de transparantie heeft de Commissie, in overleg met de Belgische autoriteiten, Beschikking 2003/275/EG van 16 april 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met een sterk vermoeden van besmetting met aviaire influenza in België ⁽⁷⁾ vastgesteld, welke vervolgens is vervangen door Beschikking 2003/289/EG ⁽⁸⁾, gewijzigd bij Beschikking 2003/317/EG ⁽⁹⁾, waarbij de door België vastgestelde maatregelen worden bevestigd en aangevuld.

- (4) Sedert 27 april zijn in België geen nieuwe gevallen van aviaire influenza geconstateerd en hebben zich evenmin gevallen voorgedaan waarin besmetting werd vermoed, zodat kan worden geconcludeerd dat de ziekte met succes is bestreden. De pluimveebedrijven in de ingestelde buffergebieden zijn geruimd en met de herbevolking van die bedrijven kan worden begonnen na het verstrijken van een bepaalde wachttijd die aansluit op de reiniging en ontsmetting van het bedrijf.
- (5) Het lijkt passend om, in aansluiting op een wachttijd die afloopt op 26 mei 2003, en op voorwaarde dat zich ondertussen geen nieuwe uitbraken hebben voorgedaan, de geldende beperkende maatregelen voor het handelsverkeer nog alleen toe te passen in de vroegere door de ziekte getroffen gebieden en een adequaat buffergebied rond dat gebied, en het handelsverkeer van levend pluimvee en pluimveeproducten uit de rest van het Belgische grondgebied, dat als vrij van aviaire influenza kan worden beschouwd, toe te staan.
- (6) De diergezondheidscertificaten die vanaf 27 mei 2003 mogen worden gebruikt voor zendingen levend pluimvee en broedeieren die komen uit het geregionaliseerde deel van België en bestemd zijn voor een andere lidstaat of een derde land, moeten dienovereenkomstig worden aangepast.
- (7) De geldigheidsduur van de bij Beschikking 2003/289/EG vastgestelde maatregelen moet worden verlengd en de maatregelen moeten worden aangepast aan het verloop van de ziekte.
- (8) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2003/289/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 3, eerste alinea, wordt vervangen door:

„Onverminderd de op grond van Richtlijn 92/40/EEG reeds genomen maatregelen, zien de Belgische autoriteiten erop toe dat de preventieve ruiming van pluimvee op risicobedrijven in de ingesloten gebieden en de in de bijlage omschreven gebieden, alsmede de ruiming van ander pluimvee en vogels die worden gehouden in gebieden die als risicogebied worden beschouwd, zo spoedig mogelijk worden voltooid.”

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14.⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.⁽⁴⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.⁽⁵⁾ PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11.⁽⁶⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 1.⁽⁷⁾ PB L 99 van 17.4.2003, blz. 57.⁽⁸⁾ PB L 105 van 26.4.2003, blz. 24.⁽⁹⁾ PB L 115 van 9.5.2003, blz. 82.

2. Het volgende artikel 7 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 7 bis

1. Met ingang evenwel van 26 mei 2003 om middernacht en voor zover:

- a) geen nieuwe uitbraken van aviaire influenza zijn gemeld vóór 26 mei 2003 om 17 uur, en
- b) alle klinische onderzoeken en laboratoriumtests die in België zijn verricht op bedrijven die zijn besmet, vermoedelijk zijn besmet of vermoedelijk zijn verontreinigd met aviaire influenza, negatieve resultaten hebben opgeleverd,

wordt artikel 1 vervangen door:

„Artikel 1

1. Onverminderd de maatregelen die België op grond van Richtlijn 92/40/EEG van de Raad heeft genomen in de toezichtsgebieden, zien de Belgische veterinaire autoriteiten erop toe dat geen levend pluimvee, broedeieren en verse, onverwerkte en niet-hittebehandelde mest en strooisel van pluimvee uit de provincies Antwerpen en Limburg worden verzonden naar andere delen van België, naar andere lidstaten en naar derde landen.

2. Onverminderd de maatregelen die België op grond van Richtlijn 92/40/EEG heeft genomen in de toezichtsgebieden, zien de Belgische veterinaire autoriteiten erop toe dat geen levend pluimvee en broedeieren worden vervoerd binnen de provincies Antwerpen en Limburg.

3. In afwijking van het bepaalde in lid 2 kan de bevoegde veterinaire autoriteit, voorzover overeenkomstig de artikelen 4 en 5 de nodige maatregelen op het gebied van de bioveiligheid worden genomen om verspreiding van aviaire influenza te voorkomen, toestemming verlenen voor het vervoer van de volgende producten, afkomstig uit gebieden buiten de toezichtsgebieden:

- a) pluimvee, inclusief uitgelegde hennen, bestemd om onmiddellijk te worden geslacht, naar een daartoe door de bevoegde veterinaire autoriteit aangewezen slachthuis;
- b) eendagskuikens en legrijpe jonge hennen naar een bedrijf onder officiële controle waar geen ander pluimvee wordt gehouden;
- c) broedeieren naar een broederij onder officiële controle.

Wanneer overeenkomstig het bepaalde onder a) en b) te vervoeren levend pluimvee afkomstig is uit een andere lidstaat of een derde land, moet het vervoer worden goedgekeurd door de Belgische autoriteiten en door de bevoegde autoriteit van de lidstaat of het derde land van verzending.

4. In afwijking van het bepaalde in lid 2 kan de bevoegde veterinaire autoriteit, voorzover de nodige maatregelen op het gebied van de bioveiligheid worden genomen om verspreiding van aviaire influenza te voorkomen, toestemming verlenen voor het vervoer van levend pluimvee en van broedeieren ten aanzien waarvan bij Richtlijn 92/40/EEG niet in een vervoersverbod is voorzien, met name met betrekking tot verplaatsingen van eendagskuikens overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 4, onder a), b) en c), van die richtlijn, die dan wel moeten worden vervoerd naar bedrijven in de provincies Antwerpen en Limburg onder officiële controle.”

2. Voor de toepassing van lid 1 stelt België de Commissie en de lidstaten op 26 mei 2003 in kennis van de inachtneming van de in lid 1 vastgestelde voorwaarden.

3. Onverminderd artikel 1, lid 1, moet op de diergezondheidscertificaten waarvan zendingen levend pluimvee en broedeieren van oorsprong en/of van herkomst uit het grondgebied van België, met uitzondering van de provincies Antwerpen en Limburg, vergezeld gaan en die met ingang van 27 mei 2003 worden ondertekend, de volgende vermelding worden aangebracht op voorwaarde dat aan het bepaalde in lid 2 is voldaan: „Deze zending voldoet aan de veterinairerechtelijke voorschriften van Beschikking 2003/356/EG.”

3. In artikel 4, onder a) en b), wordt na „teruggebracht” de volgende tekst ingevoegd:

„nadat zij zijn gereinigd en ontsmet overeenkomstig het bepaalde onder d), dan wel op zodanige wijze onder officieel toezicht en met inachtneming van de instructies van de bevoegde autoriteit worden gehanteerd dat kruisverontreiniging wordt voorkomen.”

4. In artikel 8 wordt „16 mei 2003 om 24.00 uur” vervangen door „30 mei 2003 om 24.00 uur”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 mei 2003

houdende tweede wijziging van Beschikking 2003/290/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met aviaire influenza in Nederland*(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1689)***(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/357/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 9,

Gelet op Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ⁽⁵⁾, en met name op artikel 4, leden 1 en 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Sedert 28 februari 2003 zijn in Nederland verschillende uitbraken van hoogpathogene aviaire influenza geconstateerd.
- (2) Nederland heeft, nog vóórdat de ziekte officieel was bevestigd, onmiddellijk de nodige maatregelen genomen op grond van Richtlijn 92/40/EEG van de Raad tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza ⁽⁶⁾, gewijzigd bij de Akte van toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14.

⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11.

⁽⁶⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 1.

- (3) Voor de duidelijkheid en de transparantie heeft de Commissie, in overleg met de Nederlandse autoriteiten, Beschikking 2003/153/EG van 3 maart 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met een sterk vermoeden van besmetting met aviaire influenza in Nederland ⁽⁷⁾ vastgesteld, waarbij de door Nederland vastgestelde maatregelen worden bevestigd en aangevuld.

- (4) Later zijn, in overleg met de Nederlandse autoriteiten en na evaluatie van de situatie met alle lidstaten, de Beschikkingen 2003/156/EG ⁽⁸⁾, 2003/172/EG ⁽⁹⁾, 2003/186/EG ⁽¹⁰⁾, 2003/191/EG ⁽¹¹⁾, 2003/214/EG ⁽¹²⁾, 2003/258/EG ⁽¹³⁾, 2003/290/EG ⁽¹⁴⁾ en 2003/318/EG ⁽¹⁵⁾ vastgesteld.

- (5) De geldigheidsduur van de bij Beschikking 2003/290/EG vastgestelde maatregelen moet worden verlengd en de maatregelen moeten worden aangepast aan het verloop van de ziekte.

- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2003/290/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 3, eerste alinea, wordt vervangen door:

„Onverminderd de op grond van Richtlijn 92/40/EEG reeds genomen maatregelen, zien de Nederlandse autoriteiten erop toe dat de preventieve ruiming van pluimvee op risicobedrijven in de ingesloten gebieden en de in de bijlage omschreven gebieden, alsmede de ruiming van ander pluimvee en vogels die worden gehouden in gebieden die als risicogebied worden beschouwd, zo spoedig mogelijk worden voltooid.”.

⁽⁷⁾ PB L 59 van 4.3.2003, blz. 32.

⁽⁸⁾ PB L 64 van 7.3.2003, blz. 36.

⁽⁹⁾ PB L 69 van 13.3.2003, blz. 27.

⁽¹⁰⁾ PB L 71 van 15.3.2003, blz. 30.

⁽¹¹⁾ PB L 74 van 20.3.2003, blz. 30.

⁽¹²⁾ PB L 81 van 28.3.2003, blz. 48.

⁽¹³⁾ PB L 95 van 11.4.2003, blz. 65.

⁽¹⁴⁾ PB L 105 van 26.4.2003, blz. 28.

⁽¹⁵⁾ PB L 115 van 9.5.2003, blz. 86.

2. In artikel 4, onder a) en b), wordt na „teruggebracht” de volgende tekst ingevoegd:

„nadat zij zijn gereinigd en ontsmet overeenkomstig het bepaalde onder d), dan wel op zodanige wijze onder officieel toezicht en met inachtneming van de instructies van de bevoegde autoriteit worden gehanteerd dat kruisverontreiniging wordt voorkomen;”.

3. In artikel 8 wordt „16 mei 2003 om 24.00 uur” vervangen door „30 mei 2003 om 24.00 uur.”

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot Nederland.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 16 mei 2003****tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met aviare influenza in Duitsland***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1690)***(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/358/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 4,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 9,

Gelet op Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ⁽⁵⁾, en met name op artikel 4, leden 1 en 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 9 mei 2003 hebben de veterinaire autoriteiten van Duitsland de Commissie in kennis gesteld van een sterk vermoeden van besmetting met een hoogpathogene vorm van aviare influenza in een pluimveekoppel in Noord-Rijnland-Westfalen, en dat vermoeden is op 13 mei 2003 bevestigd.
- (2) Aviare influenza is een zeer besmettelijke pluimveeziekte die een ernstige bedreiging kan vormen voor de pluimvee-industrie.
- (3) De Duitse autoriteiten hebben, nog voordat de ziekte officieel is bevestigd, onmiddellijk de nodige maatregelen genomen op grond van Richtlijn 92/40/EEG van de Raad tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviare influenza ⁽⁶⁾.

- (4) Bij Richtlijn 92/40/EEG van de Raad is bepaald welke bestrijdingsmaatregelen ten minste moeten worden genomen wanneer aviare influenza uitbreekt. De lidstaten mogen strengere maatregelen op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen, voorzover die maatregelen noodzakelijk worden geacht om de ziekte te bedwingen, gelet op de bijzondere epizoötiologische situatie, de situatie in de veehouderij en de commerciële en sociale omstandigheden.
- (5) De Duitse autoriteiten hebben in samenwerking met de Commissie in Noord-Rijnland-Westfalen een verbod ingesteld op het vervoer van levend pluimvee en van broedeieren, waarbij ook verzending van levend pluimvee en van broedeieren wordt verboden. Gezien evenwel het specifieke karakter van de pluimveeproductie, kunnen verplaatsingen binnen Noord-Rijnland-Westfalen van broedeieren, eendagskuikens, legrijpe jonge hennen en van pluimvee dat bestemd is om onmiddellijk te worden geslacht, worden toegestaan. Voorts moet ook de verzending van verse, onverwerkte mest en strooisel van pluimvee uit Noord-Rijnland-Westfalen naar andere delen van Duitsland, naar andere lidstaten en naar derde landen worden verboden.
- (6) Voor de duidelijkheid en de transparantie heeft de Commissie, in overleg met de Duitse autoriteiten, Beschikking 2003/333/EG van 12 mei 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met een sterk vermoeden van besmetting met aviare influenza in Duitsland ⁽⁷⁾ vastgesteld, waarbij de door de Duitse autoriteiten vastgestelde maatregelen worden bevestigd en aangevuld.
- (7) Vers vlees van pluimvee, bestemd voor het intracommunautaire handelsverkeer, moet worden voorzien van een keurmerk overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk XII van bijlage I bij Richtlijn 71/118/EEG ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/79/EG van de Raad ⁽⁹⁾. Om de afzet op de Duitse markt van vers vlees van pluimvee, verkregen van pluimvee uit de ingestelde toezichtsgebieden mogelijk te maken, moeten bijzondere voorschriften voor het aanbrengen van een keurmerk worden vastgesteld.
- (8) De Duitse autoriteiten moeten de maatregelen op het gebied van bioveiligheid en hygiëne, inclusief de voorschriften voor reiniging en ontsmetting, verscherpen om verdere verspreiding van de ziekte in alle stadia van de pluimvee- en de eierproductie te voorkomen.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14.

⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11.

⁽⁶⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 116 van 13.5.2003, blz. 28.

⁽⁸⁾ PB L 55 van 8.3.1971, blz. 23.

⁽⁹⁾ PB L 13 van 16.1.1997, blz. 18.

- (9) Krachtens artikel 3, lid 4, van Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/572/EG ⁽²⁾, kan de Commissie bepalen welke maatregelen door de betrokken lidstaat moeten worden genomen om het welslagen van de actie te waarborgen; gezien de situatie in Duitsland lijkt het aangevoelen dat in een gebied rond elke uitbraak van aviaire influenza alle pluimvee preventief wordt geruimd.
- (10) Om een beter inzicht te krijgen in de epizoötiologie van de ziekte, moet een serologisch onderzoek worden verricht bij varkens op bedrijven waar pluimvee met aviaire influenza besmet is.
- (11) De Duitse autoriteiten moeten er voorts op toezien dat voorzorgsmaatregelen worden getroffen ten aanzien van alle personen die enig risico lopen.
- (12) De andere lidstaten hebben de maatregelen die zij ten aanzien van het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming gebracht met deze beschikking en zij worden door de Commissie, vooral in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid, in voldoende mate op de hoogte gehouden van de periode waarin de maatregelen van toepassing zijn.
- (13) De situatie zal opnieuw worden bezien in de vergadering van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid die voor 28 mei 2003 is gepland.
- (14) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Onverminderd de maatregelen die Duitsland op grond van Richtlijn 92/40/EEG van de Raad heeft genomen in de toezichtsgebieden, zien de Duitse veterinaire autoriteiten erop toe dat geen levend pluimvee, broedeieren en verse, onverwerkte en niet-hittebehandelde mest en strooisel uit het in de bijlage omschreven gebied naar andere gebieden van Duitsland, naar andere lidstaten en naar derde landen worden verzonden.
2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, moet op de diergezondheidslicenties waarvan zendingen levend pluimvee en broedeieren uit die delen van Duitsland die niet zijn genoemd in de bijlage, vergezeld gaan, de volgende vermelding worden aangebracht: „Deze zending voldoet aan de veterinaire voorschriften van Beschikking 2003/358/EG”.
3. Onverminderd de maatregelen die Duitsland op grond van Richtlijn 92/40/EEG van de Raad heeft genomen in de toezichtsgebieden, zien de Duitse veterinaire autoriteiten erop toe dat geen levend pluimvee en broedeieren worden vervoerd binnen het in de bijlage omschreven gebied.
4. In afwijking van het bepaalde in lid 3 kan de bevoegde veterinaire autoriteit, voorzover overeenkomstig de artikelen 4 en 5 de nodige maatregelen op het gebied van de bioveiligheid

worden genomen om verspreiding van aviaire influenza te voorkomen, toestemming verlenen voor het vervoer, binnen het in de bijlage omschreven gebied, van de volgende uit gebieden buiten de toezichtsgebieden afkomstige producten:

- a) pluimvee, inclusief uitgelegde hennen, bestemd om onmiddellijk te worden geslacht, naar een daartoe door de bevoegde veterinaire autoriteit aangewezen slachthuis;
- b) eendagskuikens en legrijpe jonge hennen naar een bedrijf onder officiële controle waar geen ander pluimvee wordt gehouden;
- c) broedeieren naar een broederij onder officiële controle.

Wanneer overeenkomstig het bepaalde onder a) en b) te vervoeren levend pluimvee afkomstig is uit een gebied in Duitsland buiten het in de bijlage omschreven gebied of uit een andere lidstaat of een derde land, moet het vervoer worden goedgekeurd door de Duitse autoriteiten en door de bevoegde autoriteit van de lidstaat of het derde land van verzending.

5. In afwijking van het bepaalde in lid 3 kan de bevoegde veterinaire autoriteit, voorzover de nodige maatregelen op het gebied van de bioveiligheid worden genomen om verspreiding van aviaire influenza te voorkomen, toestemming verlenen voor het vervoer van levend pluimvee en van broedeieren ten aanzien waarvan bij Richtlijn 92/40/EEG van de Raad niet in een vervoersverbod is voorzien, met name met betrekking tot verplaatsingen van eendagskuikens overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 4, onder a), b) en c), van die richtlijn, die dan wel onder officiële controle moeten worden vervoerd naar bedrijven in het in de bijlage omschreven gebied.

6. a) In afwijking van het bepaalde in lid 1 en lid 4, onder a) en b), mogen de bevoegde autoriteiten van Duitsland toestemming verlenen voor het vervoer en de verzending uit het in deel B van de bijlage, genoemde gebied naar andere delen van Duitsland die niet in de bijlage zijn genoemd, van:
  - pluimvee, bestemd om onmiddellijk te worden geslacht, naar een daartoe door de bevoegde veterinaire autoriteiten aangewezen slachthuis;
  - eendagskuikens naar een bedrijf of stal onder officiële controle, waar geen ander pluimvee wordt gehouden.
- b) De bevoegde autoriteiten zien erop toe dat het vervoer en de verzending overeenkomstig het bepaalde onder a):
  - worden uitgevoerd met inachtneming van de in de artikelen 4 en 5 vastgestelde maatregelen inzake de bioveiligheid, ten einde verspreiding van aviaire influenza te voorkomen;
  - alleen plaatsvinden met toestemming van de bevoegde autoriteiten van verzending en van bestemming;
  - worden uitgevoerd via een voorgeschreven route, rechtstreeks van de plaats van lading naar de plaats van bestemming, zonder dat ander pluimvee of ander materiaal waardoor de ziekte kan worden verspreid, onderweg worden geladen of gelost.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 203 van 28.7.2001, blz. 16.

c) Op de plaats van verzending en de plaats van bestemming moet bij het verzonden pluimvee en de verzonden eendagskuikens een klinisch onderzoek worden verricht overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten daarvoor vastgestelde protocols.

Artikel 2

Vers vlees van pluimvee, verkregen van slachtpluimvee uit de ingestelde toezichtsgebieden, dat is vervoerd met toepassing van de nodige maatregelen inzake bioveiligheid overeenkomstig de artikelen 4 en 5:

- a) moet worden voorzien van een rond merk overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten vast te stellen eisen;
- b) mag niet worden verzonden naar andere lidstaten of naar derde landen;
- c) moet bij het verkrijgen, versnijden, opslaan en vervoeren gescheiden worden gehouden van ander vers vlees van pluimvee dat bestemd is voor het intracommunautaire handelsverkeer en voor uitvoer naar derde landen, en er moet op worden toegezien dat het niet wordt verwerkt in vleesproducten of vleesbereidingen die bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer of voor uitvoer naar derde landen, tenzij het een van de behandelingen heeft ondergaan die zijn vermeld in tabel 1, onder a), b) en c), van bijlage III bij Richtlijn 2002/99/EG.

Artikel 3

Onverminderd de op grond van Richtlijn 92/40/EEG reeds genomen maatregelen, zien de bevoegde autoriteiten van Duitsland erop toe dat de preventieve ruiming van pluimvee op risicobedrijven in de ingesloten gebieden, alsmede de ruiming van ander pluimvee en vogels die worden gehouden in deze gebieden, die als risicogebied worden beschouwd, zo spoedig mogelijk worden voltooid.

De in de eerste alinea bedoelde voorzorgsmaatregelen worden toegepast onverminderd Beschikking 90/424/EEG van de Raad.

Artikel 4

Om de bioveiligheid in de pluimveesector te verbeteren, moet de bevoegde veterinaire autoriteit van Duitsland erop toezien dat in het in de bijlage omschreven gebied:

- a) consumptie-eieren van een bedrijf naar een pakstation worden vervoerd hetzij in wegwerpverpakkingen, hetzij in bergingsmiddelen, trays en andere herbruikbare verpakkingmiddelen die vóór en na gebruik telkens worden gereinigd en ontsmet overeenkomstig het bepaalde onder d). Wanneer het gaat om consumptie-eieren uit een gebied buiten het in de bijlage omschreven gebied of uit een andere lidstaat, ziet de bevoegde veterinaire autoriteit er bovendien op toe dat alle voor het vervoer gebruikte verpakkingen, bergingsmiddelen, trays en andere herbruikbare verpakkingmiddelen direct naar die lidstaat worden teruggebracht nadat zij zijn gereinigd en ontsmet overeenkomstig het bepaalde onder d), dan wel op zodanige wijze onder officieel toezicht en met inachtneming van de instructies van de bevoegde autoriteit worden gehanteerd dat kruisverontreiniging wordt voorkomen;

b) slachtpluimvee dat bestemd om onmiddellijk te worden geslacht, wordt vervoerd met vrachtwagens en in kratten en kooien die vóór en na gebruik telkens worden gereinigd en ontsmet overeenkomstig het bepaalde onder d). Wanneer het gaat om slachtpluimvee uit een gebied buiten het in de bijlage omschreven gebied of uit een andere lidstaat, ziet de bevoegde veterinaire autoriteit er bovendien op toe dat alle voor het vervoer gebruikte kratten, kooien en containers direct naar die lidstaat worden teruggebracht nadat zij zijn gereinigd en ontsmet overeenkomstig het bepaalde onder d), dan wel op zodanige wijze onder officieel toezicht en met inachtneming van de instructies van de bevoegde autoriteit worden gehanteerd dat kruisverontreiniging wordt voorkomen;

- c) eendagskuikens worden vervoerd in wegwerpverpakkingen die na gebruik worden vernietigd;
- d) de ontsmettingsmiddelen en de reinigings- en ontsmettingsmethoden zijn goedgekeurd door de bevoegde autoriteit.

Artikel 5

De bevoegde veterinaire autoriteit van Duitsland ziet erop toe dat in het in de bijlage omschreven gebied inzake de bioveiligheid stringente maatregelen worden getroffen in alle stadia van de productie van pluimvee en eieren, ten einde alle risicovolle contacten waardoor aviaire influenza onder de bedrijven kan worden verspreid, te vermijden. Deze maatregelen zijn er met name op gericht alle risicovolle contacten te vermijden wanneer pluimvee, transportmiddelen, apparatuur en personen in pluimveebedrijven, pakstations, broederijen, slachthuizen, voederfabrieken, mestverwerkende bedrijven en destructiebedrijven binnenkomen en die verlaten. Daartoe moet elke pluimveehouder een register bijhouden van alle bezoeken die beroepshalve aan zijn bedrijf worden gebracht en van alle bezoeken die hijzelf beroepshalve brengt aan andere pluimveehouderijen.

Artikel 6

1. De Duitse autoriteiten zien erop toe dat de nodige voorzorgsmaatregelen worden getroffen om te voorkomen dat personen die in de pluimveesector werkzaam zijn en andere personen die enig risico kunnen lopen, met influenza worden besmet. Deze maatregelen kunnen omvatten:

- a) het gebruik van beschermende kledij, handschoenen en brillen;
- b) vaccinatie tegen humane influenza;
- c) preventieve antivirale behandeling.

2. De Duitse autoriteiten houden de Commissie in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en diergezondheid regelmatig op de hoogte van de vastgestelde maatregelen.

Artikel 7

1. De Duitse autoriteiten verrichten serologisch onderzoek bij de varkens die worden gehouden op alle bedrijven waar besmetting met aviaire influenza is geconstateerd.

2. Indien varkens positief worden bevonden, mogen zij alleen nog naar andere varkenshouderijbedrijven of naar een slachthuis worden vervoerd indien de bevoegde veterinaire autoriteit daartoe toestemming heeft gegeven en indien uit verdere adequate tests is gebleken dat het risico van verspreiding van het virus van aviaire influenza te verwaarlozen is.

3. Verplaatsing naar andere varkenshouderijbedrijven mag alleen plaatsvinden nadat alle beperkingen in verband met aviaire influenza op het bedrijf van herkomst zijn ingetrokken.

4. De Duitse autoriteiten houden de Commissie in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en diergezondheid regelmatig op de hoogte van de resultaten van het onderzoek.

Artikel 8

Deze beschikking is van toepassing tot en met 30 mei 2003 om 24.00 uur.

Artikel 9

Deze beschikking is gericht tot Duitsland.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

De deelstaat Noord-Rijnland-Westfalen op het grondgebied van Duitsland, bestaande uit:

deel A: het gebied ten westen van de Rijn,

deel B: het gebied ten oosten van de Rijn.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 16 mei 2003****houdende vaststelling van voorschriften voor de preventie van aviare influenza bij gevoelige vogels in dierentuinen in bepaalde lidstaten***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1691)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/359/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Richtlijn 92/40/EEG van de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviare influenza ⁽³⁾, gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, is bepaald welke bestrijdingsmaatregelen ten minste moeten worden genomen wanneer aviare influenza uitbreekt bij pluimvee, onverminderd de communautaire voorschriften met betrekking tot het intracommunautaire handelsverkeer.
- (2) In artikel 3 van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairerechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1282/2002 van de Commissie ⁽⁵⁾, is bepaald dat het handelsverkeer en de invoer van dieren, sperma, eicellen en embryo's daarvan niet mogen worden verboden of beperkt om andere veterinairerechtelijke redenen dan die welke voortvloeien uit de toepassing van de communautaire regelgeving, en met name de eventueel getroffen vrijwaringsmaatregelen.
- (3) In artikel 2 van Richtlijn 1999/22/EG van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen ⁽⁶⁾ is een definitie gegeven van een dierentuin.
- (4) Sedert 28 februari 2003 zijn in Nederland verschillende uitbraken van aviare influenza geconstateerd. Sedert 16 april 2003 zijn ook in België verschillende uitbraken geconstateerd. Op 9 mei 2003 hebben de veterinaire autoriteiten van Duitsland de Commissie in kennis gesteld van een ernstig vermoeden van besmetting met

aviare influenza bij een pluimveekoppel in de deelstaat Noord-Rijnland-Westfalen, en dat vermoeden is op 13 mei 2003 bevestigd.

- (5) Om verspreiding van de besmetting te voorkomen en na evaluatie van de epizoötiologische situatie kan preventieve ruiming van het risicoplumvee nodig blijken en kan daartoe worden besloten door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten.
- (6) De betrokken lidstaten hebben, nog voordat de ziekte officieel was bevestigd, onmiddellijk de nodige maatregelen getroffen op grond van Richtlijn 92/40/EEG van de Raad.
- (7) Voor de duidelijkheid en de transparantie heeft de Commissie, in overleg met de autoriteiten van de betrokken lidstaten, verschillende beschikkingen vastgesteld waarbij de door de lidstaten vastgestelde maatregelen worden bevestigd en aangevuld.
- (8) Op grond van Beschikking 2003/214/EG van de Commissie van 27 maart 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met aviare influenza in Nederland ⁽⁷⁾, Beschikking 2003/275/EG van de Commissie van 16 april 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met een sterk vermoeden van besmetting met aviare influenza in België ⁽⁸⁾, en Beschikking 2003/333/EG van de Commissie van 12 mei 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met een sterk vermoeden van besmetting met aviare influenza in Duitsland ⁽⁹⁾, hebben de autoriteiten van Nederland, België en Duitsland besloten tot preventieve ruiming van pluimvee op risicobedrijven en in risicogebieden, teneinde verdere verspreiding van het virus te voorkomen.
- (9) Richtlijn 92/40/EEG is niet van toepassing wanneer aviare influenza wordt geconstateerd bij andere vogels. In dat geval evenwel moet de betrokken lidstaat de Commissie meedelen welke maatregelen worden getroffen.
- (10) Om zeldzame, met uitroeiing bedreigde pluimveerassen en vogels te beschermen en de biodiversiteit te handhaven, kunnen de betrokken lidstaten besluiten noodvacinatie tegen aviare influenza toe te passen bij deze gevoelige vogels.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14.⁽³⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 268 van 14.9.1992, blz. 52.⁽⁵⁾ PB L 187 van 16.7.2002, blz. 3.⁽⁶⁾ PB L 94 van 9.4.1999, blz. 24.⁽⁷⁾ PB L 81 van 28.3.2003, blz. 48.⁽⁸⁾ PB L 99 van 17.4.2003, blz. 57.⁽⁹⁾ PB L 116 van 13.5.2003, blz. 28.

- (11) Daartoe en in het licht van de ontwikkeling van de situatie met betrekking tot aviaire influenza in Nederland en België, is Beschikking 2003/291/EG van de Commissie van 25 april 2003 houdende vaststelling van voorschriften voor de preventie van aviaire influenza bij gevoelige vogels in dierentuinen in België en Nederland⁽¹⁾ vastgesteld, waarin maatregelen zijn opgenomen die moeten worden toegepast wanneer de betrokken lidstaten besluiten tot het verrichten van noodvaccinatie tegen aviaire influenza bij gevoelige vogels.
- (12) Hoewel de noodvaccinatie beperkt blijft tot speciale categorieën dieren die niet direct betrokken zijn bij het handelsverkeer, kan de status ten aanzien van aviaire influenza in het kader van het internationaal handelsverkeer daardoor toch in het gedrang worden gebracht, niet alleen voor de lidstaat of het deel van het grondgebied van een lidstaat waar vaccinatie wordt toegepast.
- (13) Derhalve moeten bijzonder voorschriften worden vastgesteld voor het handelsverkeer van gevaccineerde vogels en moet worden bepaald dat essentiële informatie betreffende de noodvaccinatie moet worden opgenomen in een programma dat door de betrokken lidstaten moet worden ingediend bij de Commissie en de andere lidstaten.
- (14) Deze beschikking is van toepassing op dierentuinen als omschreven in Richtlijn 1999/22/EG en op andere instellingen waar zeldzame gevoelige vogels worden gehouden.
- (15) Voor de duidelijkheid moet Beschikking 2003/291/EG worden ingetrokken en worden vervangen door de onderhavige beschikking.
- (16) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In het kader van deze beschikking zijn de volgende definities van toepassing:

- „dierentuin”: een inrichting als bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 1999/22/EG van de Raad;
- „erkende instelling, erkend instituut of erkend centrum”: een instelling, instituut of centrum als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder c), van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad;
- „gevoelige vogel”: elke vogel van een soort die gevoelig is voor aviaire influenza en die wordt gehouden in een dierentuin of een erkende instelling, een erkend instituut of een erkend centrum.

Artikel 2

De bevoegde veterinaire autoriteiten van de in bijlage I genoemde lidstaten zien erop toe dat op het gebied van de bioveiligheid stringente maatregelen worden getroffen in dierentuinen en in erkende instellingen, instituten of centra waar gevoelige vogels worden gehouden, teneinde alle risico-

volle contacten waardoor aviaire influenza kan worden ingesleept en verspreid, te vermijden. Deze maatregelen zijn er met name op gericht alle risicovolle contacten met het publiek en met pluimveehouderijen te vermijden.

Artikel 3

De bevoegde veterinaire autoriteiten van de in bijlage I genoemde lidstaten kunnen besluiten om, in dierentuinen en in erkende instellingen, instituten of centra in de in bijlage II omschreven delen van hun grondgebied, noodvaccinatie tegen aviaire influenza toe te passen bij gevoelige vogels, wanneer wordt aangenomen dat die dieren risico lopen ten gevolge van de ziekte, met inachtneming van de in bijlage III bij deze beschikking vastgestelde voorschriften.

Artikel 4

In het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid leggen de betrokken lidstaten officieel een programma inzake noodvaccinatie tegen aviaire influenza van gevoelige vogels, als bedoeld in artikel 3, voor aan de andere lidstaten en aan de Commissie. Het programma omvat ten minste gedetailleerde informatie over:

- het juiste adres en de ligging van de dierentuinen en de erkende instellingen, instituten en centra waar wordt gevaccineerd;
- de specifieke identificatie van de gevoelige vogels en hun aantal;
- de individuele identificatiegegevens van de te vaccineren vogels;
- het te gebruiken vaccintype, het vaccinatieschema en het tijdstip van vaccinatie;
- de redenen voor het besluit tot toepassing van de maatregelen;
- het tijdschema voor de uit te voeren vaccinaties.

Artikel 5

De in bijlage I genoemde lidstaten passen maatregelen van intern recht toe die in overeenstemming zijn met deze beschikking en zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 6

Beschikking 2003/291/EG wordt ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken beschikking worden gelezen als verwijzingen naar de onderhavige beschikking.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 105 van 26.4.2003, blz. 34.

BIJLAGE I

- België
- Duitsland
- Nederland

BIJLAGE II

- Het hele grondgebied van België
- In Duitsland, het grondgebied van de deelstaat Noord-Rijnland-Westfalen, in het oosten begrensd door de Rijn en in het westen door de grens met Nederland, België en de deelstaat Rijnland-Palts
- Het hele grondgebied van Nederland

BIJLAGE III

VOORSCHRIFTEN VOOR DE TOEPASSING VAN NOODVACCINATIE IN HET KADER VAN DE BESTRIJDING EN DE UITROEIING VAN AVIAIRE INFLUENZA

1. Omvang van de uit te voeren vaccinatie	Vaccinatie vindt alleen plaats bij gevoelige vogels in een dierentuin en in een erkende instelling, een erkend instituut of een erkend centrum.
2. Te vaccineren diersoorten	Een lijst van alle te vaccineren vogels, samen met de individuele identificatiegegevens, moet worden opgesteld en ten minste 10 jaar worden bewaard.
3. Duur van de vaccinatieperiode	Alle te vaccineren dieren moeten zo spoedig mogelijk worden gevaccineerd. De vaccinatie moet in elk geval binnen 96 uur zijn voltooid.
4. Specifieke standstill voor alle gevaccineerde dieren en producten daarvan	<p>Gevaccineerde dieren mogen niet in de handel worden gebracht of worden verplaatst, tenzij onder officieel toezicht tussen dierentuinen en erkende instellingen, instituten en centra binnen dezelfde lidstaat of nadat daartoe specifiek toestemming is verleend door een andere lidstaat.</p> <p>Van dergelijke dieren verkregen producten mogen niet in de voedselketen worden gebracht.</p>
5. Speciale identificatie en speciale registratie van gevaccineerde dieren	Gevaccineerde dieren moeten individueel kunnen worden geïdentificeerd en de identificatiegegevens van de dieren moeten derhalve duidelijk worden genoteerd. Indien mogelijk wordt op het tijdstip van vaccinatie een onuitwisbaar identificatiemerk aangebracht om aan te geven dat de dieren zijn gevaccineerd.
6. Overige aangelegenheden inzake noodvaccinatie	
6.1. Uitvoering van de vaccinatiecampagne	<p>De vaccinatie wordt uitgevoerd onder toezicht van een officiële dierenarts van de bevoegde autoriteiten. De nodige maatregelen moeten worden genomen om eventuele verspreiding van het virus tegen te gaan. Resthoeveelheden vaccin moeten weer worden binnengebracht op de plaats waar het vaccin is gedistribueerd, met een schriftelijk verslag inzake het aantal gevaccineerde dieren en het aantal gebruikte doses.</p> <p>Indien mogelijk moet bloedmonsters worden genomen voordat wordt gevaccineerd en ten minste 30 dagen na vaccinatie, met het oog op een serologische test op aviaire influenza. De resultaten van deze tests moeten gedurende ten minste 10 jaar worden bewaard.</p>
6.2. Te gebruiken vaccin	Het te gebruiken geïnactiveerde vaccin moet op de juiste wijze zijn samengesteld en moet doeltreffend zijn tegen het op dit ogenblik circulerende virustype. Het moet worden gebruikt overeenkomstig de instructies van de fabrikant en/of de veterinaire autoriteiten.
6.3. Rapportering aan de Commissie over de tenuitvoerlegging van het programma	Een gedetailleerd verslag over de tenuitvoerlegging van het programma, met inbegrip van de resultaten van de uitgevoerde tests, wordt aan de Commissie en de lidstaten voorgelegd in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.